

Euroopan unionin virallinen lehti

L 199

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta

31. heinäkuuta 2007

Sisältö	I	<i>EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista</i>	
		ASETUKSET	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä	1
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta ⁽¹⁾	23
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 863/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, nopeiden rajainterventioryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta mainitun mekanismin sekä vierailevien virkamiesten tehtävien ja toimivallan osalta	30
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 864/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II)	40

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 861/2007,
annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007,
eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tämän alueen asteittaista luomista varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita, joiden vaikutukset ulottuvat valtioiden rajojen yli, koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 65 artiklan c alakohdan mukaisesti näihin toimenpiteisiin kuuluvat muun muassa ne, joilla poistetaan riita-asiain oikeudenkäyntien moitteettoman sujumisen esteitä edistämällä tarvittaessa riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevien jäsenvaltioissa sovellettavien sääntösten yhteensopivuutta.
- (3) Tältä osin yhteisö on muun muassa jo hyväksynyt oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa

29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽³⁾), tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽⁴⁾), siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/470/EY ⁽⁵⁾), riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004 ⁽⁶⁾ sekä eurooppalaisen maksamismääräyksen käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 ⁽⁷⁾).

- (4) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa ja komissiota vahvistamaan yhteiset menettelysäännöt sellaisia yksinkertaistettuja ja nopeutettuja rajat ylittäviä oikeudenkäyntejä varten, jotka koskevat vähäisiä kuluttaja- ja kauppaoikeudellisia vaateita.
- (5) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 komission ja neuvoston yhteisen toimenpideohjelman ⁽⁸⁾ tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla. Ohjelmassa viitataan vähäisiä vaatimuksia koskevien, rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien riita-asioiden selvittämisen yksinkertaistamiseen ja nopeuttamiseen. Asiaa vietiin eteenpäin Haagin ohjelmalla ⁽⁹⁾, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 5 päivänä marraskuuta 2004 ja jossa kehoitetaan jatkamaan aktiivisesti vähäisiä vaatimuksia koskevaa työtä.

⁽³⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽⁴⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽⁶⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 15, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1869/2005 (EUVL L 300, 17.11.2005, s. 6).

⁽⁷⁾ EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽¹⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 61.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2007.

- (6) Komissio antoi 20 päivänä joulukuuta 2002 vihreän kirjan eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Vihreällä kirjalla käynnistettiin kuuleminen menettely toimenpiteistä vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi.
- (7) Monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön yksinkertaistettuja riita-asioiden menettelyjä vähäisten vaatimusten ratkaisemista varten, sillä riita-asioiden oikeudenkäyntikulut, pitkät käsittelyajat ja monimutkaisuus eivät välttämättä ole oikeassa suhteessa vaatimuksen arvoon. Tuomion saaminen nopeasti ja pienin kuluin on erityisen vaikeaa valtioiden rajat ylittävissä asioissa. Sen vuoksi on tarpeen perustaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely. Tällaisen menettelyn tavoitteena olisi oltava oikeussuojan saatavuuden parantaminen. Velkojien käytettävissä olevat menettelyt ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, mikä vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Näin ollen on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka takaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa. Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn oikeudenkäyntikuluja määritettäessä olisi otettava huomioon yksinkertaisuuden, nopeuden ja suhteellisuuden periaatteet. Olisi asianmukaista, että tiedot oikeudenkäyntikulusta julkistetaan ja että oikeudenkäyntikulujen määräytymismekanismi on läpinäkyvä.
- (8) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn olisi yksinkertaistettava ja nopeutettava vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtioiden rajat ylittävissä asioissa sekä alennettava kuluja tarjoamalla vaihtoehto jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetyille mahdollisuuksille, joihin kyseinen menettely ei vaikuttaisi. Tämän asetuksen olisi myös helpotettava eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa.
- (9) Tällä asetuksella pyritään edistämään perusoikeuksia, ja siinä otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tuomioistuimen olisi kunnioitettava oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä kontradiktorisen menettelyn periaatetta erityisesti silloin, kun se päättää suullisen käsittelyn tarpeellisuudesta, todistelukeinoista ja todistelun vastaanottamisen laajuudesta.
- (10) Vaatimuksen arvon laskemisen helpottamiseksi korkoja, kuluja ja kustannuksia ei pitäisi ottaa huomioon. Tämän ei tulisi vaikuttaa tuomioistuimen toimivaltaan määrätä niistä tuomiossa eikä koron laskemista koskeviin kansallisiin sääntöihin.
- (11) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käynnistämisen helpottamiseksi kantajan olisi tehtävä hakemus täyttämällä vakiomuotoinen vaatimuslomake ja toimittamalla se tuomioistuimeen. Vaatimuslomake tulisi toimittaa vain sellaiselle tuomioistuimelle, joka on asiassa toimivaltainen.
- (12) Vaatimuslomakkeen mukana olisi tarvittaessa toimitettava asiaan liittyvät asiakirjatodisteet. Tämä ei kuitenkaan estä kantajaa tarvittaessa toimittamasta lisätodisteita menettelyn aikana. Samaa periaatetta olisi sovellettava vastaajan antamaan vastaukseen.
- (13) Vaatimuksen hylkäämisen yhteydessä käsite "selvästi perusteeton" ja hakemuksen hylkäämisen yhteydessä käsite "jätettävä tutkimatta" olisi määritettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (14) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn olisi oltava kirjallinen, jollei tuomioistuin katso suullista käsittelyä tarpeelliseksi tai asianosainen sitä pyydä. Tuomioistuimen voi hylätä tällaisen pyynnön. Hylkäävään päätökseen ei voi hakea erikseen muutosta.
- (15) Asianosaisia ei saisi velvoittaa käyttämään edustajanaan asianajajaa tai muuta lakimiestä.
- (16) Käsitteellä "vastavaatimus" olisi asetuksen (EY) N:o 44/2001 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkoitettava vastavaatimusta, joka perustuu samaan sopimukseen tai seikkaan kuin päävaatimus. Vastavaatimuksiin olisi sovellettava 2 ja 4 artiklaa sekä 5 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa soveltuvin osin.
- (17) Silloin, kun vastaaja vetoaa menettelyn aikana kuittausoikeuteen, tätä ei olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna vastavaatimuksena. Vastaajaa ei näin ollen pitäisi velvoittaa käyttämään liitteen I mukaista vakiolomaketta A silloin, kun hän aikoo vedota kuittausoikeuteen.
- (18) Vastaanottavalla jäsenvaltiolla olisi 6 artiklan soveltamistarkoituksessa tarkoitettava jäsenvaltiota, jossa asiakirja annetaan tiedoksi tai jonne se lähetetään. Kulujen pienentämiseksi ja käsittelyaikojen lyhentämiseksi asiakirjat olisi annettava asianosaisille tiedoksi pääasiallisesti postitse käyttäen saantitodistusta, johon on merkitty vastaanottopäivä.
- (19) Asianosaisen olisi voitava kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa sen tiedoksiannon yhteydessä tai palauttamalla asiakirjan viikon kuluessa, jos sitä ei ole laadittu tai siihen ei ole liitetty käännöstä joko vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä (tai jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa tiedoksi-anto tapahtuu tai jonne asiakirja on tarkoitettu lähettää) tai kielellä, jota vastaanottaja ymmärtää.

- (20) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava nykyaikaisen viestintätekniikan käyttöä suullisten käsittelyjen ja todistelun vastaanottamisen yhteydessä, jos tämä on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista, jossa tuomioistuimien sijaitsee. Tuomioistuimen olisi käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamista.
- (21) Kun asianosaisille annetaan käytännön neuvontaa lomakkeiden täyttämiseksi, olisi annettava myös tekniset tiedot niiden saatavuudesta ja täyttämiseksi.
- (22) Tuomioistuimen henkilöstö voi myös antaa tietoja menettelyyn liittyvistä kysymyksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (23) Koska asetuksen tarkoitus on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtion rajat ylittävissä asioissa, tuomioistuimen olisi ratkaistava asia mahdollisimman pian myös silloin, kun asetuksessa ei säädetä menettelyn yksittäisessä vaiheessa noudatettava määräajasta.
- (24) Määräaikojen laskemiseen olisi sovellettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ⁽¹⁾.
- (25) Jotta vähäisten saatavien perintää voitaisiin nopeuttaa, tuomion olisi oltava täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta riippumatta ja ilman vakuuden asettamista, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.
- (26) Tässä asetuksessa tarkoitettuihin muutoksenhakukeinoihin olisi kuuluttava kaikki muutoksenhakukeinot, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan mahdollisia.
- (27) Tuomioistuimessa on oltava henkilö, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti kelpoisuus toimia tuomarina.
- (28) Aina kun tuomioistuimen on asetettava määräaika, asianosaiselle olisi ilmoitettava seurauksista, joita määräajan noudattamatta jättämisestä aiheutuu.
- (29) Hävinneen asianosaisen olisi vastattava oikeudenkäyntikuluista. Oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu olisi tehtävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Ottaen huomioon yksinkertaisuutta ja kustannustehokkuutta koskevat tavoitteet tuomioistuimen tulisi määrätä hävinnyt asianosainen maksamaan oikeudenkäyntikulut, myös esimerkiksi kulut, jotka aiheutuvat siitä, että toinen asianosainen on käyttänyt edustajanaan asianajajaa tai muuta lakimiestä, tai asiakirjojen tiedoksiannosta tai kääntämisestä aiheutuvat kulut, ainoastaan, jos ne ovat olleet kohtuullisia suhteessa vaatimuksen arvoon taikka tarpeellisia.
- (30) Jotta tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa helpotettaisiin, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio olisi tunnustettava ja sen olisi oltava täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja antamatta mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.
- (31) Tuomion uudelleentutkimiselle olisi asetettava vähimmäisvaatimukset tilanteissa, joissa vastaaja ei ole voinut riitauttaa vaatimusta.
- (32) Ottaen huomioon yksinkertaisuutta ja kustannustehokkuutta koskevat tavoitteet täytäntöönpanoa hakevalta asianosaiselta ei pitäisi edellyttää, että hänellä on täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa muu valtuutettu edustaja tai postiosoite kuin edustaja, jolla on toimivalta täytäntöönpanomenettelyssä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
- (33) Tämän asetuksen III lukua olisi sovellettava myös tässä asetuksessa määritettyä menettelyä noudattaen annettuun tuomioon perustuvaan, tuomioistuimen virkamiesten tekemään oikeudenkäyntikuluja koskevaan ratkaisuun.
- (34) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (35) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä liitteissä olevien lomakkeiden ajan tasalle saattamiseen tai tekniseen mukauttamiseen tarvittavat toimenpiteet. Koska mainitut toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia tai täydentää tätä asetusta lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, ne olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat sellaisten menettelyjen käyttöön ottaminen, joiden tarkoituksena on vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen valtion rajat ylittävissä asioissa, sekä kulujen alentaminen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (37) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (38) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan eurooppalainen menettely vähäisiä vaatimuksia varten, jäljempänä 'eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely', jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtion rajat ylittävissä asioissa ja alentaa kuluja. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on asianosaisten käytettävissä vaihtoehtona jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetyille menettelyille.

Lisäksi tällä asetuksella poistetaan vaatimus, jonka mukaan väli vaiheen menettelyt ovat tarpeen, jotta jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetut tuomiot voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään, jos vaatimuksen arvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 2 000 euroa ajankohtana, jolloin vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Asetusta ei erityisesti sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä ("*acta iure imperii*").

2. Tätä asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat

- a) luonnollisten henkilöiden oikeudellista asemaa, oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta;

- b) aviovarallisuussuhteita, elatusvelvollisuutta, perintöä tai testamenttia;
- c) konkurssia, yrityksen tai muun oikeushenkilön maksukyvyttömyysmenettelyä, akordia tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä;
- d) sosiaaliturvaa;
- e) välimiesmenettelyä;
- f) työoikeutta;
- g) kiinteän omaisuuden vuokraamista, paitsi milloin kanne koskee rahallisia vaatimuksia;
- h) yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksia, kunnianloukkaukset mukaan lukien.

3. Tässä asetuksessa 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

3 artikla

Valtion rajat ylittävät asiat

1. Tässä asetuksessa valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.

2. Kotipaikka määritetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 59 ja 60 artiklan mukaisesti.

3. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määräytyy sen ajankohdan mukaisesti, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

II LUKU

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

4 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Kantaja aloittaa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn täyttämällä liitteen I mukaisen vakio- muotoisen vaatimuslomakkeen A ja toimittamalla sen toimivaltaiseen tuomioistuimeen joko suoraan tai postitse tai käyttämällä muuta sellaista toimitustapaa, kuten faksia tai sähköpostia, joka hyväksytään siinä jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan. Vaatimuslomakkeessa on mainittava vaatimuksen tueksi esitetyt todisteet ja sen mukana on tarvittaessa toimitettava asiaan liittyvät asiakirjatodisteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, mitkä toimitus- tavat ne hyväksyvät. Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

3. Jos vaatimus ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, tuomioistuimien ilmoittaa tästä kantajalle. Jos kantaja ei peruuta vaatimustaan, tuomioistuimien käsittelee sen siinä jäsenvaltiossa sovellettavan oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään.

4. Jos tuomioistuimien katsoo, että kantajan antamat tiedot ovat riittämättömät tai eivät ole tarpeeksi selkeitä tai että vaatimuslomaketta ei ole täytetty asianmukaisesti, se antaa kantajalle tilaisuuden täydentää tai oikaista vaatimuslomaketta taikka toimittaa tuomioistuimien pyytämiä lisätietoja tai asiakirjoja taikka peruuttaa vaatimus sen määräämässä ajassa, ellei vaatimus ole selvästi perusteeton tai ellei hakemusta voida ottaa tutkittavaksi. Tähän tarkoitukseen tuomioistuimien on käytettävä liitteen II mukaista vakiolomaketta B.

Vaatimus jätetään tutkimatta, jos se vaikuttaa selvästi perusteet- tomalta tai hakemus sellaiselta, joka ei täytä tutkittavaksi ottami- sen edellytyksiä, tai jos kantaja ei täydennä tai oikaista vaatimuslomaketta asetetussa määrääjässä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimuslomake on saatavilla kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloit- tava eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely.

5 artikla

Menettelyn kulku

1. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menet- tely on kirjallinen menettely. Tuomioistuimien on järjestettävä suullinen käsittely, jos se katsoo sen olevan tarpeellista tai jos asi- anosainen sitä pyytää. Tuomioistuimien voi evätä tällaisen pyynnön, jos se katsoo asian olosuhteet huomioon ottaen, että suullinen käsittely ei selvästi ole tarpeellinen asian käsittelemiseksi oikeu- denmukaisella tavalla. Pynnön epääminen on perusteltava kir- jallisesti. Pynnön epäävään päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta.

2. Kun tuomioistuimien on vastaanottanut asianmukaisesti täyte- tyn vaatimuslomakkeen, sen on täytettävä liitteen III mukaisessa vakiomuotoisessa vastauslomakkeessa C oleva I osa.

Vastaajalle on 13 artiklan mukaisesti annettava tiedoksi jäljen- nös vaatimuslomakkeesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista sekä edellä mainitulla tavalla täytetty vastauslomake. Nämä asiakirjat on lähetettävä 14 päivän kuluessa asianmukaisesti täytetyn vaati- muslomakkeen vastaanottamisesta.

3. Vastaajan on annettava vastauksensa 30 päivän kuluessa vaatimuslomakkeen ja vastauslomakkeen tiedoksiannosta täyttämällä vakiomuotoisessa vastauslomakkeessa C oleva II osa, liittämällä lomakkeeseen tarvittaessa kaikki asiaankuuluvat asiakirjatodisteet ja palauttamalla se tuomioistuimeen tai vastaa- malla muulla tarkoituksenmukaisella tavalla vastauslomaketta käyttämättä.

4. Kantajalle on lähetettävä jäljennös vastaajan vastauksesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista 14 päivän kuluessa vastauksen vastaanottamisesta.

5. Jos vastaaja väittää vastauksessaan, että muun kuin raha- määräisen vaatimuksen arvo ylittää 2 artiklan 1 kohdassa vahvis- tetun enimmäismäärän, tuomioistuimien päättää 30 päivän kuluessa vastauksen lähettämisestä kantajalle, kuuluuko vaatimus tämän asetuksen soveltamisalaan. Tähän päätökseen ei saa hakea erik- seen muutosta.

6. Mahdolliset vakiolomaketta A käyttäen esitetyt vastavaati- mukset ja niihin liittyvät mahdolliset asiakirjatodisteet on annet- tava tiedoksi kantajalle 13 artiklan mukaisesti. Nämä asiakirjat on lähetettävä 14 päivän kuluessa niiden vastaanottamisesta.

Kantajan on vastattava mahdollisiin vastavaatimuksiin 30 päi- vän kuluessa tiedoksiannosta.

7. Jos vastavaatimus ylittää 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn enimmäismäärän, vaatimusta ja vastavaatimusta ei käsitellä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menette- llyssä, vaan se käsitellään sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenet- telyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään.

Edellä olevaa 2 ja 4 artiklaa sekä tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin vastavaatimuksiin.

6 artikla

Kielet

1. Vaatimuslomake, vastaus, mahdollinen vastavaatimus, mah- dollinen vastavaatimukseen annettu vastaus ja mahdollinen kuvaus asiaankuuluvista asiakirjatodisteista on toimitettava tuo- mioistuimien käyttämällä kielellä tai jollakin niistä.

2. Jos tuomioistuimien vastaanottama lisäasiakirja on laadittu jollakin muulla kuin oikeudenkäyntikielellä, tuomioistuimien voi vaati- tia asiakirjasta käännöksen ainoastaan, jos käännös näyttää ole- van tarpeen asian ratkaisemiseksi.

3. Jos asianosainen kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa, koska sitä ei ole laadittu jollakin seuraavista kielistä:

a) vastaanottavan jäsenvaltion virallinen kieli tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallinen kieli tai jokin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa tiedoksianto on toimitettava tai jonne asiakirja on lähe- tettävä, tai

b) kieli, jota vastaanottaja ymmärtää,

tuomioistuimien on ilmoitettava asiasta toiselle asianosaiselle, jotta tämä toimittaisi asiakirjasta käännöksen.

7 artikla

Menettelyn päättäminen

1. Tuomioistuimen on 30 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut vastaajan tai kantajan 5 artiklan 3 ja 6 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa esittämät vastaukset, annettava tuomio tai
 - a) kehotettava asianosaisia antamaan vaatimusta koskevia lisätietoja määräajassa, joka on enintään 30 päivää; tai
 - b) vastaanotettava todisteet 9 artiklan mukaisesti; tai
 - c) kutsuttava asianosaiset suulliseen käsittelyyn, joka pidetään 30 päivän kuluessa kutsusta.
2. Tuomioistuimen on annettava tuomio 30 päivän kuluessa suullisesta käsittelystä tai siitä, kun se on saanut kaikki asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot. Tuomio annetaan tiedoksi asianosaisille 13 artiklan mukaisesti.
3. Jos tuomioistuin ei ole saanut kyseessä olevalta asianosaiselta vastausta 5 artiklan 3 tai 6 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sen on annettava vaatimusta tai vastavaatimusta koskeva tuomio.

8 artikla

Suullinen käsittely

Tuomioistuin voi järjestää suullisen käsittelyn videoneuvotteluna tai käyttäen muuta viestintäteknikkaa, jos siihen on tekniset valmiudet.

9 artikla

Todistelun vastaanottaminen

1. Tuomioistuin päättää todisteiden vastaanottamistavoista ja tarvittavan todistelun laajuudesta sallittuja todisteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Tuomioistuin voi hyväksyä todisteiden esittämisen todistajien, asiantuntijoiden tai asianosaisten antamina kirjallisina lausumina. Lisäksi se voi hyväksyä todisteiden esittämisen videoneuvottelun avulla tai käyttäen muuta viestintäteknikkaa, jos siihen on tekniset valmiudet.
2. Tuomioistuin voi ottaa vastaan asiantuntijalausuntoja tai suullisia todisteita ainoastaan, jos se on tarpeen asian ratkaisemiseksi. Päättyessään tästä tuomioistuin ottaa huomioon asiasta aiheutuvat kustannukset.
3. Tuomioistuimen on käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamistapaa.

10 artikla

Asianosaisten edustaminen

Asianajajan tai muun lakimiehen käyttäminen ei ole pakollista.

11 artikla

Asianosaisille tarjottava apu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat saada käytännön apua lomakkeiden täyttämässä.

12 artikla

Tuomioistuimen tehtävät

1. Tuomioistuin ei saa velvoittaa asianosaisia esittämään vaatimusta koskevaa oikeudellista arviointia.
2. Tuomioistuimen on tarpeen mukaan tiedotettava asianosaisille menettelyllisistä kysymyksistä.
3. Tuomioistuimen on pyrittävä sovintoratkaisuun asianosaisten välillä silloin, kun se on tarkoituksenmukaista.

13 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto

1. Asiakirjat on annettava tiedoksi postitse saantitodistusta vastaan, ja saantitodistuksesta on käytävä ilmi vastaanottopäivämäärä.
2. Jos asiakirjojen tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti ei ole mahdollista, ne voidaan antaa tiedoksi millä tahansa asetuksen (EY) N:o 805/2004 13 tai 14 artiklassa säädetyllä tavalla.

14 artikla

Määräajat

1. Jos tuomioistuin asettaa määräajan, asianosaiselle on ilmoitettava määräajan noudattamatta jättämisen seurauksista.
2. Tuomioistuin voi poikkeustapauksessa pidentää 4 artiklan 4 kohdassa, 5 artiklan 3 ja 6 kohdassa sekä 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä määräaikoja, jos se on tarpeen asianosaisten oikeuksien turvaamiseksi.
3. Jos tuomioistuin ei poikkeustapauksessa voi noudattaa 5 artiklan 2–6 kohdassa sekä 7 artiklassa säädettyjä määräaikoja, sen on toteutettava näissä säännöksissä edellytetyt toimet mahdollisimman pian.

15 artikla

Tuomion täytäntöönpanokelpoisuus

1. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta. Vakuuden asettamista ei vaadita.
2. Jäljempänä olevaa 23 artiklaa sovelletaan myös tuomion täytäntöönpanoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se annettiin.

16 artikla

Oikeudenkäyntikulut

Hävinyt asianosainen vastaa oikeudenkäyntikuluista. Tuomioistuimien ei kuitenkaan määrää voittaneelle asianosaiselle korvausta kuluista, jotka ovat tarpeettomia tai suhteettomia vaatimukseen nähden.

17 artikla

Muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, voidaanko eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon niiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaan hakea muutosta ja minkä määräajan kuluessa muutoksenhaku on tehtävä. Komissio saattaa tiedot julkisesti saataville.

2. Muutoksenhakumenettelyihin sovelletaan 16 artiklaa.

18 artikla

Vähimmäisvaatimukset tuomion uudelleen tutkimiseksi

1. Vastaajalla on oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimista tuomion antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos

- a) i) vaatimuslomake tai kutsu saapua suulliseen käsittelyyn on annettu tiedoksi asetuksen (EY) N:o 805/2004 14 artiklan mukaisella tavalla, johon ei liity henkilökohtaista vastaanottotodistusta; ja
- ii) tiedoksianto ei vastaajasta riippumattomista syistä suoritettu riittävän ajoissa siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa,

tai

- b) vastaaja ei voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

edellyttäen kummassakin tapauksessa, että hän toimii viipymättä.

2. Jos tuomioistuin hylkää pyynnön sillä perusteella, että uudelleen tutkimiselle ei ole 1 kohdan mukaisia perusteita, tuomio jää pysyväksi.

Jos tuomioistuin päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua jollakin 1 kohdassa tarkoitettulla perusteella, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on mitätön.

19 artikla

Sovellettava oikeudenkäyntimenettelyä koskeva lainsäädäntö

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevaa lainsäädäntöä, jossa menettely toteutetaan.

III LUKU

TUOMIOIDEN TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO TOISESSA JÄSENVALTIOSSA

20 artikla

Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava ja se on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.

2. Tuomioistuin antaa asianosaisen pyynnöstä ilman lisäkustannuksia todistuksen eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta käyttäen liitteen IV mukaista vakiolomaketta D.

21 artikla

Täytäntöönpanomenettely

1. Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän luvun säännösten soveltamista.

Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on pantava täytäntöön samoin edellytyksin kuin täytäntöönpaneassa jäsenvaltiossa annettu tuomio.

2. Tuomion täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on toimitettava

- a) sellainen tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarpeelliset vaatimukset; ja

- b) jäljennös 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta lomakkeesta ja tarvittaessa sen käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos tässä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynneissä sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpanoa haetaan, käytettävälle viralliselle kielelle tai jollekin niissä käytettävistä virallisista kielistä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voitavansa hyväksyä. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa ne Euroopan unionin toimielinten viralliset kielet, jotka eivät ole sen omia mutta jotka se voi hyväksyä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta. Vakiolomakkeen D sisällön käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

3. Toisessa jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpanoa hakevalta asianosaiselta ei saa edellyttää, että hänellä on täytäntöönpaneassa jäsenvaltiossa muu

- a) valtuutettu edustaja, tai

- b) postiosoite,

kuin edustaja, jolla on toimivalta täytäntöönpanomenettelyssä.

4. Asianosaiselta, joka hakee jossakin jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa, ei saa vaatia vakuutta, takausta tai talletusta tai muuta vastaavaa taetta sen nimestä riippumatta sillä perusteella, että hän on muun maan kansalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa.

22 artikla

Täytäntöönpanon epääminen

1. Täytäntöönpaneavan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on sen henkilön pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, evättävä täytäntöönpano, jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on ristiriidassa jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aiemmin annetun tuomion kanssa, mikäli

- a) aiempi tuomio koski samaa asiaa ja on annettu samojen asiainosaisten välillä;
 - b) aiempi tuomio on annettu täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa tai aiempi tuomio täyttää sen tunnustamiselle täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa asetetut edellytykset; ja
 - c) tähän ristiriitaan ei ole vedottu eikä siihen ole voitu vedota oikeudenkäynnissä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä.
2. Tuomiota ei sen sisältämän asiaratkaisun osalta saa missään tapauksessa ottaa uudelleen tutkittavaksi täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa.

23 artikla

Täytäntöönpanon keskeyttäminen tai rajoittaminen

Jos asianosainen on hakenut muutosta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomiota tai jos tällainen muutoksenhaku on edelleen mahdollinen, tai jos asianosainen on esittänyt 18 artiklan mukaisen uudelleen-tutkimista koskevan pyynnön, täytäntöönpaneavan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen voi sen asianosaisen hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan,

- a) rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin;
- b) asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen; tai
- c) poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä erityisesti päätöksen 2001/470/EY mukaisesti perustetun siviili- ja kauppaoikeutta koskevan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä sen varmistamiseksi, että suuri yleisö ja oikeusalan ammattilaiset saavat tietoa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä, mukaan lukien oikeudenkäyntikulut.

25 artikla

Toimivallan, viestintävälineiden ja muutoksenhakua koskevien menettelyjen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2008 mennessä

- a) millä tuomioistuimilla on toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä;
- b) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten hyväksytyt ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomioistuimen käytössä olevat toimitustavat;
- c) voidaanko niiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön nojalla hakea muutosta 17 artiklan mukaisesti ja mihin tuomioistuimeen muutoksenhaku tehdään;
- d) 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyt kielet; ja
- e) millä viranomaisilla on toimivalta täytäntöönpanon osalta ja millä viranomaisilla on toimivalta 23 artiklaa sovellettaessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muilla tarkoituksenmukaisilla tavoilla.

26 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Liitteissä esitettyjen lomakkeiden ajan tasalle saattamiseen tai tekniiseen mukauttamiseen liittyvät toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

27 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 alakohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

28 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn toimivuutta, 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimuksen arvon yläraja mukaan luettuna. Kertomuksessa on oltava arvio menettelyn toimivuudesta sekä laaja vaikutustenarviointi kunkin jäsenvaltion osalta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä heinäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Tätä varten ja sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin paras käytäntö otetaan asianmukaisesti huomioon ja siinä noudatetaan parempaa lainsäädäntöä koskevia periaatteita, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn toimivuudesta valtion rajat ylittävissä asioissa. Tietoja on annettava oikeudenkäyntikuluista, menettelyn nopeudesta, tehokkuudesta, käytön helppoudesta ja jäsenvaltioiden sisäisistä vähäisiä vaatimuksia koskevista menettelyistä.

Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa ehdotuksia asetuksen mukauttamiseksi.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009, lukuun ottamatta 25 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

LIITE I

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

LOMAKE A

VAATIMUSLOMAKE

(Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 4 artiklan 1 kohta)

Asian numero (*):

Saapunut tuomioistuimeen ____/____/____ (*).

(* Tuomioistuin täyttää.

TÄRKEÄ HUOMAUTUS:

KUNKIN KOHDAN ALUSSA ON OHJEITA TÄMÄN LOMAKKEEN TÄYTTÄMISEKSI

Kieli

Tämä lomake on täytettävä sen tuomioistuimen kielellä, jolle se lähetetään. Lomake on saatavilla kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä Euroopan siviili oikeudellisen atlaksen verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm, mistä voi olla apua lomakkeen täyttämiseksi vaaditulla kielellä.

Asiakirjatodisteet

Vaatimuslomakkeeseen on liitettävä tarvittaessa mahdolliset asiakirjatodisteet. Voitte kuitenkin tarvittaessa toimittaa lisätodisteita menettelyn kuluessa.

Vastaajalle annetaan tiedoksi jäljennös vaatimuslomakkeesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista. Vastaajalle varataan tilaisuus antaa vastaus.

1. *Tuomioistuin*

Tässä kohdassa teidän tulee yksilöidä tuomioistuin, jossa vaatimus esitetään. Tuomioistuimen valinnassa teidän tulee ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallan perusteet. Jäljempänä 4 kohdassa on esimerkinomainen luettelo mahdollisista toimivaltaperusteista.

1. *Missä tuomioistuimessa esitätte vaatimuksenne?*

1.1 Nimi:

1.2 Lähiosoite/postilokero:

1.3 Postinumero ja postitoimipaikka:

1.4 Maa:

2. *Kantaja*

Tässä kohdassa ilmoitatte itsenne kantajaksi ja mahdollisen edustajanne. Huomatkaa, ettei asianajajan tai muun lakimiehen käyttäminen ole pakollista.

Joissakin jäsenvaltioissa pelkkä postilokero-osoite saattaa olla riittämätön, minkä vuoksi on syytä ilmoittaa lähiosoite ja postinumero. Jos näin ei tehdä, on mahdollista, että asiakirjaa ei voida antaa tiedoksi.

"Muita tietoja" -kohdassa voidaan antaa tietoja, jotka helpottavat teidän tunnistamistanne, esimerkiksi syntymäaika, ammatti, asema yrityksessä, henkilötunnus ja yrityksen rekisterinumero eräissä jäsenvaltioissa.

Jos kantajia on useita, käytäkää lisälehtiä.

2. *Kantajan tiedot*
 - 2.1 Sukunimi, etunimi / Yrityksen nimi
 - 2.2 Lähiosoite:
 - 2.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 2.4 Maa:
 - 2.5 Puhelin (*):
 - 2.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 2.7. Kantajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):
 - 2.8. Muita tietoja (*):

3. *Vastaaja*

Tässä kohdassa teidän on ilmoitettava vastaaja ja, jos tiedossa, hänen edustajansa. Huomatkaa, että vastaajan ei ole pakko käyttää asianajajaa tai muuta lakimiestä.

Joissakin jäsenvaltioissa pelkkä postilokero-osoite saattaa olla riittämätön, minkä vuoksi on syytä merkitä lähiosoite ja postinumero. Jos näin ei tehdä, on mahdollista, että asiakirjaa ei voida antaa tiedoksi.

"Muita tietoja" -kohdassa voidaan antaa tietoja, jotka helpottavat henkilön tunnistamista, esimerkiksi syntymäaika, ammatti, asema yrityksessä, henkilötunnus ja yrityksen rekisterinumero tietyissä jäsenvaltioissa. Jos vastaaja on useita, käyttäkää lisälehtiä.

3. *Vastaajan tiedot*
 - 3.1 Sukunimi, etunimi / yrityksen tai organisaation nimi:
 - 3.2 Lähiosoite/postilokero:
 - 3.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 3.4 Maa:
 - 3.5 Puhelin (*):
 - 3.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 3.7 Vastaajan edustaja, jos tiedossa, ja yhteystiedot (*):
 - 3.8 Muita tietoja (*):

4. *Tuomioistuimen toimivalta*

Vaatimuslomake on jätettävä tuomioistuimelle, joka on asiassa toimivaltainen. Tuomioistuimen on oltava toimivaltainen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun asetuksen (EY) N:o 44/2001 säännösten mukaisesti.

Tämä kohta sisältää esimerkinomaisen luettelon mahdollisista toimivaltaperusteista.

Euroopan siviilioikeudellisen atlaksen verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm on tietoja toimivaltasäännöistä.

Verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_fi.htm on selitys eräistä käytetyistä oikeudellisista termeistä.

(*) Ei pakollinen.

4.	<i>Millä perusteella katsotte tuomioistuimen olevan toimivaltainen?</i>	
4.1	Vastaajan kotipaikka	☐
4.2	Kuluttajan kotipaikka	☐
4.3	Vakuutukseen liittyvissä asioissa vakuutuksenhaltijan, vakuutetun tai vakuutuksen	☐
4.4	Kyseessä olevan veloitteen täyttämisaika	☐
4.5	Paikka, jossa vahinko on tapahtunut	☐
4.6	Kiinteä omaisuuden sijaintipaikka	☐
4.7	Asianosaiset ovat sopineet tuomioistuimen valinnasta	
4.8	Muu (täsmentäkää): _____	

5. *Asian valtion rajat ylittävä luonne*

Voidaksenne käyttää eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, asian on oltava luonteeltaan valtion rajat ylittävä. Vaatimus on luonteeltaan valtion rajat ylittävä, jos vähintään yhden asianosaisen kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee.

5.	<i>Asian valtion rajat ylittävä luonne</i>
5.1	Valtio, jossa kantajalla on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka: _____
5.2	Valtio, jossa vastaajalla on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka: _____
5.3	Jäsenvaltio, jossa tuomioistuin sijaitsee: _____

6. *Pankkiyhteystiedot (ei pakollinen)*

Kohdassa 6.1 voitte ilmoittaa tuomioistuimelle, mitä maksutapaa aiotte käyttää oikeudenkäyntimaksujen maksamiseksi. On huomattava, että tuomioistuimella, jolle aiotte vaatimuksenne esittää, ei välttämättä ole käytössään kaikkia maksutapoja. Teidän olisi tarkistettava, mitkä maksutavat tuomioistuin hyväksyy, ottamalla yhteyttä kyseiseen tuomioistuimeen tai tarkistamalla asia siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston verkkosivuilta (<http://ec.europa.eu/civiljustice>).

Jos suoritate maksun luottokortilla tai annatte tuomioistuimen veloittaa maksun suoraan tililtänne, teidän on ilmoitettava tarvittavat luottokortti- tai tilitiedot tämän lomakkeen liitteessä. Liite jää ainoastaan tuomioistuimen tiedoksi eikä sitä toimiteta vastaajalle.

Kohdassa 6.2 voitte ilmoittaa, mitä maksutapaa haluatte vastaajan käyttävän suorittaessaan maksuja teille, esimerkiksi jos vastaaja haluaa maksaa välittömästi jo ennen tuomion antamista. Jos haluatte saada maksun pankkisiirtona, ilmoittakaa tarvittavat pankkiyhteystiedot.

6.	<i>Pankkiyhteystiedot (*)</i>	
6.1	Miten haluatte maksaa oikeudenkäyntimaksut?	
6.1.1	Pankkisiirto	☐
6.1.2	Luottokortti	☐ (täyttäkää liite)
6.1.3	Suoraveloitus pankkitililtänne	☐ (täyttäkää liite)
6.1.4	Muu (täsmentäkää):	
6.2	Mille tilille haluatte vastaajan maksavan vaaditun tai maksettavaksi määrätyn summan?	
6.2.1	Tilin haltija:	
6.2.2	Pankin nimi, tunnusnumero (BIC) tai muu tarvittava pankkitunnus:	
6.2.3	Tilinnumero/IBAN:	

7. Vaatimus

Soveltamisala: Huomatkaa, että vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn soveltamisala on rajoitettu. Menettelyssä ei voida käsitellä vaatimuksia, joiden arvo ylittää 2000 euroa tai jotka on lueteltu eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 2 artiklassa. Jos vaatimuksen kohteena oleva asia ei liity asetuksen soveltamisalaan 2 artiklan mukaisesti, oikeudenkäynti jatkuu toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaiseen riita-asioiden oikeudenkäyntiin sovellettavien säännösten mukaisesti. Jos ette halua jatkaa oikeudenkäyntiä tällaisessa tapauksessa, teidän on peruutettava vaatimuksenne.

Rahallinen tai muu vaatimus: Teidän on ilmoitettava, vaaditteko rahaa ja/tai jotakin muuta (muu kuin rahallinen vaatimus), esimerkiksi tavaroiden toimitusta, ja sen jälkeen täytettävä kohta 7.1 ja/tai kohta 7.2. Jos vaatimus ei ole rahallinen, on ilmoitettava vaatimuksen arvioitu arvo. Tällöin teidän on ilmoitettava, vaaditteko toissijaisesti korvausta sen varalta, että alkuperäistä vaatimusta ei ole mahdollista täyttää.

Jos vaaditte oikeudenkäyntikuluja (esim. käännöskulut, asianajajapalkkiot, asiakirjojen tiedoksiantokulut) korvattavaksi, se on ilmoitettava kohdassa 7.3. Säännökset siitä, mitä oikeudenkäyntikuluja tuomioistuimet voivat määrätä maksettavaksi, vaihtelevat jäsenvaltioittain. Yksityiskohtaisia tietoja siitä, minkä tyyppisiä oikeudenkäyntikuluja voidaan korvata eri jäsenvaltioissa, on saatavilla siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston verkkosivuilla osoitteessa <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Jos vaaditte sopimusperusteisen koron maksamista esimerkiksi lainan osalta, ilmoittakaa korko ja sen alkamispäivä. Jos vaatimuksenne hyväksytään, tuomioistuin voi määrätä vaatimukselle lakisääteisen koron. Ilmoittakaa, vaaditteko lakisääteisen koron määräämistä, ja mistä päivästä lukien lakisääteistä korkoa olisi maksettava.

7. Vaatimus

 7.1 Rahallinen vaatimus

7.1.1 Pääoma (ilman korkoja ja kuluja): _____

7.1.2 Valuutta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgarian leva (BGN)	☐ Kyproksen punta (CYP)
☐ Tšekin koruna (CZK)	☐ Viron kruunu (EEK)	☐ Englannin punta (GBP)
☐ Unkarin forintti (HUF)	☐ Latvian lati (LVL)	☐ Liettuan liti (LTL)
☐ Maltan liira (MTL)	☐ Puolan zloty (PLN)	☐ Romanian leu (RON)
☐ Ruotsin kruunu (SEK)	☐ Slovakian koruna (SKK)	

 Muu (täsmentäkää): _____ 7.2 Muu vaatimus:

7.2.1 Täsmentäkää: _____

7.2.2 Vaatimuksen arvioitu arvo: _____

Valuutta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgarian leva (BGN)	☐ Kyproksen punta (CYP)
☐ Tšekin koruna (CZK)	☐ Viron kruunu (EEK)	☐ Englannin punta (GBP)
☐ Unkarin forintti (HUF)	☐ Latvian lati (LVL)	☐ Liettuan liti (LTL)
☐ Maltan liira (MTL)	☐ Puolan zloty (PLN)	☐ Romanian leu (RON)
☐ Ruotsin kruunu (SEK)	☐ Slovakian koruna (SKK)	

 Muu (täsmentäkää): _____

7.3. Vaaditteko oikeudenkäyntikuluja korvattavaksi?

7.3.1 Kyllä 7.3.2 Ei

7.3.3 Jos vastasitte kyllä, täsmentäkää kulut ja ilmoittakaa vaadittu tai tähän mennessä kertynyt määrä:

7.4	Vaaditteko maksettavaksi korkoa?	
	Kyllä	☐
	Ei	☐
	Jos vaaditte korkoa, onko korko:	
	Sopimusperusteinen	☐ siirtykää kohtaan 7.4.1
	Lakisääteinen	☐ siirtykää kohtaan 7.4.2
7.4.1	Sopimusperusteinen	
	1) korko on:	
	☐	_____ %
	☐	_____ %
	☐	muu: _____
	2) mistä päivästä lukien korkoa olisi maksettava: ____/____/____	
7.4.2	Lakisääteinen	
	mistä päivästä lukien korkoa olisi maksettava: ____/____/____	

8. Yksityiskohtaiset tiedot vaatimuksesta

Esittäkää kohdassa 8.1 lyhyesti vaatimuksenne sisältö.

Esittäkää kohdassa 8.2 asiaan liittyvät todisteet. Niitä voivat olla muun muassa asiakirjatodisteet (esim. sopimus, kuitti) tai todistajien antamat suulliset tai kirjalliset lausunnot. Ilmoittakaa kunkin todisteen osalta, mitä vaatimuksen kohtaa se tukee.

Käyttäkää tarvittaessa lisälehtiä

8.	Yksityiskohtaiset tiedot vaatimuksesta	
8.1	Esittäkää vaatimuksenne perustelut, esimerkiksi mitä on tapahtunut, missä ja milloin.	
8.2	Kuvaillakaa vaatimuksenne perusteeksi esittämänne todisteet ja ilmoittakaa, mitä vaatimuksen kohtia ne tukevat. Liittäkää tarvittaessa mukaan mahdolliset asiakirjatodisteet.	
8.2.1	Kirjalliset todisteet	☐ Täsmentäkää jäljempänä
8.2.2	Todistajat	☐ Täsmentäkää jäljempänä
8.2.3	Muut	☐ Täsmentäkää jäljempänä

Suullinen käsittely: Huomatkaa, että vähäisiin vaatimuksiin sovellettava eurooppalainen menettely on kirjallinen menettely. Voitte kuitenkin pyytää tässä lomakkeessa tai myöhemmin suullista käsittelyä. Tuomioistuin voi päättää järjestää suullisen käsittelyn, jos se katsoo sen tarpeelliseksi asian oikeudenmukaisen käsittelyn varmistamiseksi, tai se voi evätä pyynnön ottaen huomioon kaikki asiaan liittyvät näkökohdat.

8.3	Haluatteko suullisen käsittelyn?	
	Kyllä	☐
	Ei	☐
	Mikäli vastasitte kyllä, perustelkaa pyyntönne (*):	

9. *Todistus*

Jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa. Jos aiotte pyytää tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomioistuin sijaitsee, voitte pyytää tässä lomakkeessa, että tuomioistuin antaa tuomiota koskevan todistuksen tehtyään teidän osaltanne myönteisen päätöksen.

9. *Todistus*

Pyydän tuomioistuinta antamaan tuomiota koskevan todistuksen:

Kyllä

Ei

10. *Päiväys ja allekirjoitus*

Merkitkää lomakkeen viimeiselle sivulle nimenne selvennys, allekirjoitus ja päivämäärä.

10. *Päiväys ja allekirjoitus*

Pyydän tuomioistuinta antamaan vastaajaa vastaan tuomion vaatimukseni perusteella.

Vakuutan, että antamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikeat ja että olen toimittanut ne vilpittömässä mielessä.

Paikka: _____

Päiväys: __/__/____

Nimi ja allekirjoitus:

Vaatimuslomakkeen (lomake A) liite

Pankkiyhteystiedot oikeudenkäyntimaksujen suorittamista varten (*)

Tilin/luottokortin haltija

Pankin nimi, BIC-tunnuskoodi tai muu tarvittava pankkitunnus/luottokorttiyhtiö:

Tilinumero tai IBAN-numero / luottokortin numero, voimassaolo ja luottokortin turvanumero:

(*) Ei pakollinen.

LIITE II

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

LOMAKE B

TUOMIOISTUIMEN ESITTÄMÄ VAATIMUSLOMAKETTA KOSKEVA TÄYDENNYS- JA/TAI OIKAISUPYYNTÖ

(Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 4 artiklan 4 kohta)

Tuomioistuin täyttää

Asian numero:

Saapunut tuomioistuimeen ____/____/____.

1. *Tuomioistuin*

1.1 Nimi:

1.2 Lähiosoite/postilokero:

1.3 Postinumero ja postitoimipaikka:

1.4 Maa:

2. *Kantaja*

2.1 Sukunimi, etunimi / yrityksen tai organisaation nimi:

2.2 Lähiosoite:

2.3 Postinumero ja postitoimipaikka:

2.4 Maa:

2.5 Puhelin (*):

2.6 Sähköpostiosoite (*):

2.7 Kantajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):

2.8 Muita tietoja (*):

3. *Vastaaja*

3.1 Sukunimi, etunimi / yrityksen tai organisaation nimi:

3.2 Lähiosoite/postilokero:

3.3 Postinumero ja postitoimipaikka:

3.4 Maa:

3.5 Puhelin (*):

3.6 Sähköpostiosoite (*):

3.7 Vastaajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):

3.8 Muita tietoja (*):

(*) Ei pakollinen.

Tuomioistuin on tutkinut vaatimuslomakkeenne ja katsoo, että sen sisältämät tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät ole tarpeeksi selkeitä tai ettei sitä ei ole täytetty asianmukaisesti: täydentäkää ja/tai oikaiskaa lomake jäljempänä mainitulla tuomioistuimen kielellä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa _____ mennessä.

Jos ette täydennä ja/tai oikaise vaatimustanne määräajassa, tuomioistuin jättää vaatimuksenne tutkimatta asetuksessa (EY) N:o 861/2007 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Vaatimuslomakettanne ei ole täytetty vaaditulla kielellä. Täyttäkää se jollakin seuraavista kielistä:

bulgaria	☐	tšekki	☐	saksa	☐
viro	☐	espanja	☐	kreikka	☐
ranska	☐	iiri	☐	italia	☐
latvia	☐	liettua	☐	unkari	☐
malta	☐	hollanti	☐	puola	☐
portugali	☐	romania	☐	slovakki	☐
sloveeni	☐	suomi	☐	ruotsi	☐
englanti	☐	muu: (täsmennettävä) _____			

Seuraavat vaatimuksenne kohdat on täydennettävä ja/tai oikaistava:

—
—
—
—

Paikka:

Päiväys: ___/___/___

Allekirjoitus ja/tai leima:

LIITE III

VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA EUROOPPALAINEN MENETTELY

LOMAKE C

VASTAUSLOMAKE

(Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 5 artiklan 2 ja 3 kohta)

TÄRKEÄÄ TIETOA JA TÄYTTÖOHJEET VASTAAJALLE

Teitä kohtaan on esitetty oheisessa vaatimuslomakkeessa yksilöity vaatimus vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn mukaisesti.

Voitte vastata täyttämällä tämän lomakkeen II osan ja palauttamalla sen tuomioistuimelle tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla 30 päivän kuluessa siitä, kun teille on tiedoksiannettu vaatimuslomake yhdessä vastauslomakkeen kanssa.

Jos ette vastaa 30 päivän kuluessa, tuomioistuin antaa tuomion.

Merkittävä vastauslomakkeen viimeiselle sivulle nimenne selvennys, allekirjoitus ja päiväys.

Tutustukaa myös vaatimuslomakkeessa oleviin täyttöohjeisiin, joista voi olla apua vastauksen laatimisessa.

Kieli: Vastaus on laadittava sen tuomioistuimen kielellä, joka on lähettänyt tämän lomakkeen.

Huomatkaa, että lomake on saatavilla kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä Euroopan siviilioikeudellisen ataksen verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm, mikä voi helpottaa lomakkeen täyttämistä vaaditulla kielellä.

Suullinen käsittely: Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely. Voitte kuitenkin pyytää suullista käsittelyä. Tuomioistuin voi evätä tämän pyynnön ottaen huomioon kaikki asiaan liittyvät näkökohdat.

Asiakirjatodisteet: Voitte mainita mahdolliset todisteet ja liittää tarvittaessa mukaan asiakirjatodisteita.

Vastavaatimus: Jos haluatte tehdä vaatimuksen kantajaa kohtaan (vastavaatimuksen), täyttäkää ja liittäkää mukaan erillinen lomake A, joka on saatavissa verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_fi.htm tai jonka saa teille tämän lomakkeen lähettäneeltä tuomioistuimelta. Vastavaatimuksen osalta teidän katsotaan olevan kantaja.

Teitä koskevien tietojen oikaisu: Voitte myös oikaista tai täydentää itseänne koskevia tietoja (esim. yhteystiedot, edustaja) kohdassa 6, "Muita tietoja".

Lisätila: Käyttäkää tarvittaessa lisälehtiä.

I osa (tuomioistuin täyttää)

Kantajan nimi:

Vastaajan nimi:

Tuomioistuin:

Vaatimus:

Asian numero:

II osa (vastaaja täyttää)

1. Myönnättekö vaatimuksen?
- Kyllä
- Ei
- Osittain
- Jos vastauksenne on ei tai osittain, perustelkaa se:
- Vaatus ei kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn piiriin
- Täsmätkää jäljempänä
- Muut perustelut
- Täsmätkää jäljempänä
2. Jos ette hyväksy vaatimusta, kuvailkaa vaatimuksen riittämättömyyden perusteeksi esittämänne todisteet. Ilmoittakaa, mitä vastauksenne kohtia todisteet tukevat. Liittätkää tarvittaessa mukaan mahdolliset asiakirjatodisteet.
- 2.1 Kirjalliset todisteet Täsmätkää jäljempänä
- 2.2 Todistajat Täsmätkää jäljempänä
- 2.3 Muut Täsmätkää jäljempänä
3. Haluatteko suullisen käsittelyn?
- Kyllä
- Ei
- Mikäli vastasitte kyllä, perustelkaa pyyntönne (*):
4. Vaaditteko oikeudenkäyntikuluja korvattavaksi?
- 4.1 Kyllä
- 4.2 Ei
- 4.3 Mikäli vastasitte kyllä, täsmätkää kulut ja ilmoittakaa, jos mahdollista, vaadittu tai tähän mennessä kertynyt määrä:
5. Haluatteko tehdä vastavaatimuksen?
- 5.1 Kyllä
- 5.2 Ei
- 5.3 Jos haluatte tehdä vastavaatimuksen, täyttäkää ja liittätkää mukaan erillinen lomake A.
6. Muita tietoja (*):
7. Päivämäärä ja allekirjoitus
- Vakuutan, että antamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikeat ja olen toimittanut ne vilpittömässä mielessä.
- Paikka: _____
- Päiväys: ___/___/___
- Nimi ja allekirjoitus:

(*) Ei pakollinen.

LIITE IV

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY**LOMAKE D****TODISTUS VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVASSA MENETTELYSSÄ ANNETUSTA TUOMIOISTA**

(Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 20 artiklan 2 kohta)

Tuomioistuin täyttää

1. *Tuomioistuin*
 - 1.1 Nimi:
 - 1.2 Lähiosoite:
 - 1.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 1.4 Maa:
2. *Kantaja*
 - 2.1 Sukunimi, etunimi/yrityksen nimi:
 - 2.2 Lähiosoite/postilokero-osoite:
 - 2.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 2.4 Maa:
 - 2.5 Puhelin (*):
 - 2.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 2.7 Kantajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot:
 - 2.8 Muita tietoja (*):
3. *Vastaaja*
 - 3.1 Sukunimi, etunimi/yrityksen nimi:
 - 3.2 Lähiosoite:
 - 3.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 3.4 Maa:
 - 3.5 Puhelin (*):
 - 3.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 3.7 Vastaajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):
 - 3.8 Muita tietoja (*):

(*) Ei pakollinen.

4. *Tuomio*

4.1 Päivämäärä:

4.2 Asian numero:

4.3 Tuomion sisältö:

4.3.1. Tuomioistuin on määrännyt _____ n maksamaan _____ lle

1) Pääoma:

2) Korke:

3) Kulut:

4.3.2 Tuomioistuin on määrännyt _____ n _____

(Jos muutoksenhakutuomioistuin on antanut tuomion tai on kyse uudelleenkäsitteystä)

Tämä tuomio syrjäyttää ___/___/___ annetun tuomion, asianumero _____, ja siihen liittyvät todistukset.

TUOMIO ON TUNNUSTETTAVA JA PANTAVA TÄYTÄNTÖÖN TOISESSA JÄSENVALTIOSSA EDELLYTTÄMÄTTÄ TUOMION JULISTAMISTA TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISEKSI JA ILMAN MAHDOLLISUUTTA VASTUSTAA SEN TUNNUSTAMISTA.

Paikka: _____

Päiväys: ___/___/___

Allekirjoitus ja/tai leima

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 862/2007,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007,

muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Oikeus- ja sisäasioita käsittelevä 28 ja 29 päivänä touko-kuuta 2001 kokoontunut neuvosto katsoi muuttoliike- ja turvapaikkatilastojen yhteisestä analyysistä ja tehostetusta vaihdosta antamissaan päätelmissä, että tilastojen tulevia parantamistoimia varten tarvitaan laaja-alainen ja yhtenäinen kehys.
- (2) Komissio antoi huhtikuussa 2003 tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille toimintasuunnitelman esittämiseksi muuttoliikkeitä koskevien yhteisön tilastotietojen keräämistä ja analysointia varten. Siihen sisältyi useita tärkeitä muutoksia, joiden tarkoituksena oli parantaa kyseisten tilastojen kattavuutta ja yhdenmukaisuutta. Komissio pyrki toimintasuunnitelman mukaisesti tekemään lainsäädäntöehdotuksen yhteisön muuttoliike- ja turvapaikkatilastoista.
- (3) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa todettiin entistä tehokkaampien välineiden tarve maahanmuutto- ja turvapaikka-asioita Euroopan unionissa koskevan tiedon keräämistä ja analysointia varten.
- (4) Euroopan parlamentti totesi edellä mainitusta komission tiedonannosta 6 päivänä marraskuuta 2003 antamassaan päätöslauselmassa ⁽³⁾, että yhteisön oikeudenmukaisen ja

tehokkaan muuttoliikepolitiikan kehittämiseen tarvittavien laaja-alaisen tilastojen tuottamiseksi tarvitaan lainsäädäntöä. Päätöslauselma tukee komission suunnitelmia tehdä muuttoliike- ja turvapaikkatilastoja koskeva lainsäädäntöehdotus.

- (5) Euroopan unionin laajentuminen on lisännyt muuttoliikkeen liittyvien ilmiöiden maantieteellistä ja poliittista ulottuvuutta. Se on myös lisännyt entisestään täsmällisten, oikea-aikaisten ja yhdenmukaisten tilastotietojen tarvetta. Lisäksi maahanmuuttajien ammasteista, koulutuksesta, tutkinnoista ja toiminnasta tarvitaan yhä enemmän tilastotietoa.
- (6) Yhdenmukaiset ja vertailukelpoiset yhteisön muuttoliike- ja turvapaikkatilastot ovat olennaisia muuttoliike- ja turvapaikka-asioita ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön ja politiikan seuraamiseksi ja kehittämiseksi.
- (7) On syytä tehostaa muuttoliike- ja turvapaikka-asioita koskevien tilastotietojen vaihtoa ja parantaa yhteisön tilastojen laatua sekä keruun että tulosten osalta, sillä toiminta on tähän mennessä perustunut epävirallisiin sopimuksiin.
- (8) On olennaisen tärkeää, että yhteisön lainsäädännön ja politiikan kehityksen ja täytäntöönpanon seuranta varten on saatavilla tietoja koko Euroopan unionin alueella. Nykykäytäntö ei yleensä takaa riittävällä tavalla, että tiedot toimitetaan ja levitetään yhdenmukaisesti, säännöllisesti, oikea-aikaisesti ja nopeasti.
- (9) Tämä asetus ei kata arvioita jäsenvaltioissa laittomasti oleskelevien henkilöiden lukumäärästä. Jäsenvaltioiden ei pitäisi antaa tällaisia arvioita tai tietoja kyseisistä henkilöistä komissiolle (Eurostat), vaikka heidät voidaan sisällyttää tutkimusten perusteella väestömääriin.
- (10) Tätä asetusta sovellettaessa käytettävät määritelmät otetaan niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälistä muuttoliikettä koskevista tilastotietoja varten laadituista YK:n suosituksista, väestö- ja asuntolaskentoja ECE-alueella varten laadituista YK:n suosituksista tai yhteisön lainsäädännöstä, ja niitä päivitetään asiaa koskevien menettelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 185, 8.8.2006, s. 31.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. maaliskuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 12. kesäkuuta 2007.

⁽³⁾ EUVL C 83 E, 2.4.2004, s. 94.

- (11) Muuttoliike- ja turvapaikkatilastoihin liittyvät uudet yhteisön tarpeet tekevät ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 ⁽¹⁾ säännökset vanhentuneiksi.
- (12) Asetus (EY) N:o 311/76 olisi näin ollen kumottava.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevien yhteisön tilastojen keruuta ja laatimista koskevien yhteisten sääntöjen vahvistamista, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (14) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 322/97 ⁽²⁾ muodostaa viitekehysten tämän asetuksen säännöksille. Sen mukaan tilastojen laatimisessa on noudatettava puolueettomuutta, luotettavuutta, objektiivisuutta, tieteellistä riippumattomuutta, kustannustehokkuutta ja tilastosalaisuutta.
- (15) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (16) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta päivittää määritelmät ja päättää tietojen ryhmittelystä ja lisäerittelyistä sekä vahvistaa tarkkuutta ja laatustandardeja koskevat säännöt. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niillä muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja täydennetään sitä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (17) Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/382/ETY, Euratom ⁽⁴⁾ perustettua tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteiset säännöt yhteisön tilastojen keruuta ja laatimista varten seuraavilta aihealueilta:

- a) maahanmuutto jäsenvaltioiden alueelle ja maastamuutto jäsenvaltioiden alueelta, myös muuttovirrat yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle sekä muuttovirrat jäsenvaltion alueen ja kolmannen maan alueen välillä;
- b) jäsenvaltioiden alueella vakinaisesti asuvien henkilöiden kansalaisuus ja syntymämaa;
- c) maahanmuuttoon, oleskeluluvan myöntämiseen, kansalaisuuteen, turvapaikkaan ja muihin kansainvälisen suojelun muotoihin sekä laittoman maahanmuuton estämiseen liittyvät hallinnolliset ja oikeudelliset menettelyt ja prosessit jäsenvaltioissa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - a) 'vakinaisella asuinpaikalla' paikkaa, jossa henkilö yleensä viettää päivittäisen lepoaikansa, huolimatta väliaikaisesta poissaolosta vapaa-ajan, lomien, ystävä- ja sukulaisvierailujen, liiketoiminnan, terveydenhoidon tai uskonnollisten pyhiinvaellusmatkojen vuoksi, taikka tietojen puuttuessa, laillista tai rekisteröityä asuinpaikkaa;
 - b) 'maahanmuutolla' toimea, jolla henkilö siirtää vakinaisen asuinpaikkansa jäsenvaltion alueelle ajanjaksoksi, joka on tai jonka odotetaan olevan vähintään 12 kuukautta, kun hänen vakinainen asuinpaikkansa on aikaisemmin ollut toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa;
 - c) 'maastamuutolla' toimea, jolla henkilö, jolla on aikaisemmin ollut vakinainen asuinpaikka jäsenvaltion alueella, lakkaa pitämästä vakinaista asuinpaikkaansa tässä jäsenvaltiossa ajanjaksoksi, joka on tai jonka odotetaan olevan vähintään 12 kuukautta;
 - d) 'kansalaisuudella' yksilön ja valtion välistä erityistä oikeudellista sidettä, joka perustuu syntymään tai kansalaisuuden saamiseen ilmoituksen, valinnan, avioliiton tai muun perusteen johdosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

- e) 'syntymämaalla' äidin asuinmaata (nykyisten rajojen mukaisesti, jos tieto on saatavissa) syntymähetkellä tai, jos tämä ei ole mahdollista, maata (nykyisten rajojen mukaisesti, jos tieto on saatavissa), jossa henkilö on syntynyt;
- f) 'maahanmuuttajalla' henkilöä, joka muuttaa maahan;
- g) 'maastamuuttajalla' henkilöä, joka muuttaa pois maasta;
- h) 'pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella' pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan b alakohdan määritelmän mukaista maassa pitkään oleskellutta kolmannen maan kansalaista;
- i) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen, kansalaisuudettomat henkilöt mukaan luettuina;
- j) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ⁽²⁾ 2 artiklan g alakohdan määritelmän mukaista kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;
- k) 'pakolaisasemalla' direktiivin 2004/83/EY 2 artiklan d alakohdan määritelmän mukaista pakolaisasemaa;
- l) 'toissijaisella suojeluasemalla' direktiivin 2004/83/EY 2 artiklan f alakohdan määritelmän mukaista toissijaista suojeluasemaa;
- m) 'perheenjäsenillä' niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 ⁽³⁾ 2 artiklan i alakohdan määritelmän mukaista perheenjäsentä;
- n) 'tilapäisellä suojelulla' vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklan a alakohdan määritelmän mukaista tilapäistä suojelua;
- o) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' direktiivin 2004/83/EY 2 artiklan i alakohdan määritelmän mukaista ilman huoltajaa olevaa alaikäistä;
- p) 'ulkorajalla' henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 ⁽⁵⁾ 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä ulkorajaa;
- q) 'kolmannen maan kansalaisilla, jotka on käännytetty' kolmannen maan kansalaisia, jotka käännytetään ulkorajalla, koska he eivät täytä kaikkia asetuksen (EY) N:o 562/2006 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä maahantuloedellytyksiä eivätkä kuulu kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin henkilöryhmiin;
- r) 'kolmannen maan kansalaisilla, joiden on todettu olevan jäsenvaltion alueella laittomasti' kolmannen maan kansalaisia, joiden on virallisesti todettu olevan jäsenvaltion alueella ja jotka eivät täytä tai eivät enää täytä kyseisessä jäsenvaltiossa oleskelun edellytyksiä;
- s) 'uudelleensijoittamisella' sitä, että kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö siirretään kansainvälisen suojelun ja pysyvän ratkaisun tarpeen arvioinnin perusteella jäsenvaltioon, jossa heillä on lupa oleskella ja heillä on vakaa oikeudellinen asema.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle (Eurostat) arvioiden tai muiden menetelmien käytöstä kansallisiin määritelmiin perustuvien tilastotietojen mukauttamisessa ja niiden mahdollisista vaikutuksista tilastoihin niiden saamiseksi 1 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten määritelmien mukaisiksi.

3. Viitevuodelta 2008 komissiolle (Eurostat) tämän asetuksen mukaisesti toimitetut tilastotiedot voivat perustua vaihtoehtoiseen (kansallisiin) määritelmiin. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostat) kyseisistä vaihtoehtoisista määritelmistä.

4. Jos yksi tai useampi 1 kohdan määritelmässä tarkoitetuista säädöksistä ei sido jotain jäsenvaltiota, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava tämän asetuksen mukaisia tilastoja vastaavia tilastoja, mikäli niitä voidaan toimittaa voimassa olevan lainsäädännön ja/tai hallinnollisten menettelyjen mukaisesti.

3 artikla

Kansainvälistä muuttoliikettä, vakinaisesti asuvaa väestöä ja kansalaisuuden saamista koskevat tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastotiedot lukumäärinä:

- a) kyseisen jäsenvaltion alueelle muuttaneet maahanmuuttajat eriteltynä seuraavasti:
- i) kansalaisuusryhmät henkilöiden iän ja sukupuolen mukaan jaoteltuna;
- ii) syntymämaaryhmät henkilöiden iän ja sukupuolen mukaan jaoteltuna;
- iii) edellisen vakinaisen asuinpaikan maaryhmät henkilöiden iän ja sukupuolen mukaan jaoteltuna;

⁽¹⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

- b) kyseisen jäsenvaltion alueelta muuttaneet maastamuuttajat eriteltynä seuraavasti:
- i) kansalaisuusryhmät;
 - ii) ikä;
 - iii) sukupuoli;
 - iv) seuraavan vakinaisen asuinpaikan maaryhmät;
- c) henkilöt, joiden vakinainen asuinpaikka viitejakson päättyessä oli kyseisessä jäsenvaltiossa, eriteltynä seuraavasti:
- i) kansalaisuusryhmät henkilöiden iän ja sukupuolen mukaan jaoteltuna;
 - ii) syntymämaaryhmät henkilöiden iän ja sukupuolen mukaan jaoteltuna;
- d) henkilöt, joiden vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltion alueella ja joille on annettu viitevuoden aikana kyseisen jäsenvaltion kansalaisuus ja joilla on aikaisemmin ollut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kansalaisuus tai jotka ovat aikaisemmin olleet kansalaisuudettomia, eriteltynä iän ja sukupuolen mukaan ja kyseisten henkilöiden aikaisemman kansalaisuuden mukaan sekä sen mukaan, onko henkilö aikaisemmin ollut kansalaisuudeton.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) 12 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitevuosi.

4 artikla

Kansainvälistä suojelua koskevat tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastotiedot lukumäärinä:
- a) henkilöt, jotka ovat tehneet kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai jotka on merkitty perheenjäseniksi tällaiseen hakemukseen viitejakson aikana;
 - b) henkilöt, joiden hakemus kansainvälisestä suojelusta on viitejakson päättyessä asiasta vastaavan kansallisen viranomaisen käsiteltävänä;
 - c) kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka on peruutettu viitejakson aikana.

Tilastot on eriteltävä iän ja sukupuolen sekä kansalaisuuden mukaan. Ne on laadittava yhden kalenterikuukauden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kahden kuukauden kuluessa viitekuukauden päättymisestä. Tammikuu 2008 on ensimmäinen viitekuukausi.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastotiedot lukumäärinä:

- a) henkilöt, jotka ovat kansainvälistä suojelua hakiessaan saaneet hylkäävän päätöksen, kuten päätöksen hakemuksen käsittelemättä jättämisestä tai perusteettomaksi toteamisesta sekä etusijalle asetetut ja nopeutetussa menettelyssä tehdyt päätökset, jotka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt ensimmäisenä asteena viitejakson aikana;
- b) henkilöt, joiden osalta on tehty pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskeva päätös, jonka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt ensimmäisenä asteena viitejakson aikana;
- c) henkilöt, joiden osalta on tehty toissijaisen suojelun myöntämistä tai peruuttamista koskeva päätös, jonka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt ensimmäisenä asteena viitejakson aikana;
- d) henkilöt, joiden osalta on tehty tilapäisen suojelun myöntämistä tai peruuttamista koskeva päätös, jonka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt ensimmäisenä asteena viitejakson aikana;
- e) henkilöt, joiden osalta hallinto- tai oikeusviranomainen on ensimmäisenä asteena viitejakson aikana tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla muun päätöksen humanitaarisiin syihin perustuvan oleskeluluvan myöntämisestä tai sen peruuttamisesta.

Tilastot on eriteltävä henkilöiden iän ja sukupuolen sekä kansalaisuuden mukaan. Ne on laadittava kolmen kalenterikuukauden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kahden kuukauden kuluessa viitejakson päättymisestä. Tammikuu–maaliskuu 2008 on ensimmäinen viitejakso.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastotiedot lukumäärinä:

- a) kansainvälisen suojelun hakijat, jotka asiasta vastaava kansallinen viranomainen katsoo ilmaa huoltajaa oleviksi alaikäisiksi viitejakson aikana;
- b) henkilöt, joiden osalta on tehty kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen lopullinen hylkäämispäätös, kuten päätös hakemuksen käsittelemättä jättämisestä tai perusteettomiksi toteamisesta sekä etusijalle asetetut ja nopeutetussa menettelyssä tehdyt päätökset, jotka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn yhteydessä viitejakson aikana;
- c) henkilöt, joiden osalta on tehty pakolaisaseman myöntämistä tai peruuttamista koskeva lopullinen päätös, jonka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn yhteydessä viitejakson aikana;

- d) henkilöt, joiden osalta on tehty toissijaisen suojelun myöntämistä tai peruuttamista koskeva lopullinen päätös, jonka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt muutoksenhaun tai uudelleenkäsitellyn yhteydessä viitejakson aikana;
- e) henkilöt, joiden osalta on tehty tilapäisen suojelun myöntämistä tai peruuttamista koskeva lopullinen päätös, jonka hallinto- tai oikeusviranomainen on tehnyt muutoksenhaun tai uudelleenkäsitellyn yhteydessä viitejakson aikana;
- f) henkilöt, joiden osalta hallinto- tai oikeusviranomainen on muutoksenhaun tai uudelleenkäsitellyn yhteydessä viitejakson aikana tehnyt muun lopullisen päätöksen kansainvälistä suojelua koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla humanitaarisiin syihin perustuvan oleskeluluvan myöntämisestä tai peruuttamisesta;
- g) henkilöt, joille on annettu kansallisen tai yhteisön uudelleensijoittamisohjelman puitteissa lupa oleskella jäsenvaltiossa viitejakson aikana, jos kyseisessä jäsenvaltiossa toteutetaan tällaista ohjelmaa.

Tilastot on eriteltävä henkilöiden iän ja sukupuolen sekä kansalaisuuden mukaan. Ne on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kolmen kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitevuosi.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat asetuksen (EY) N:o 343/2003 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä 2 päivänä syyskuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1560/2003 ⁽¹⁾ soveltamiseen liittyvät tilastotiedot:

- a) turvapaikanhakijan vastaanotto- ja takaisinotto-pyyntöjen lukumäärät;
- b) säännökset, joihin a alakohdassa tarkoitettujen pyynnöt perustuvat;
- c) a alakohdassa tarkoitettujen pyyntöjen johdosta tehdyt päätökset;
- d) c alakohdassa tarkoitettujen päätösten johdosta tehtyjen siirtojen lukumäärät;
- e) tietopyyntöjen lukumäärä.

Nämä tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kolmen kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitevuosi.

⁽¹⁾ EUVL L 222, 5.9.2003, s. 3.

5 artikla

Laittoman maahantulon ja maassa oleskelun ehkäisemistä koskevat tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastotiedot lukumäärinä:
- a) kolmannen maan kansalaiset, joilta maahantulo jäsenvaltion alueelle on evätty ulkorajalla;
- b) kolmannen maan kansalaiset, joiden on todettu olevan jäsenvaltion alueella kansallisen maahanmuuttoa koskevan lainsäädännön mukaan laittomasti.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen tilastot on eriteltävä asetuksen (EY) N:o 562/2006 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen tilastot on eriteltävä ikäryhmän ja sukupuolen sekä kansalaisuuden mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kolmen kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitevuosi.

6 artikla

Oleskelulupia ja kolmannen maan kansalaisten oleskelua koskevat tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastot lukumäärinä:
- a) Kolmannen maan kansalaisille myönnettyjen oleskelulupien lukumäärä eriteltynä seuraavasti:
- i) viitejakson aikana myönnetty oleskeluluvat, joilla henkilölle on myönnetty oleskelulupa ensimmäistä kertaa, eriteltynä kansalaisuuden, oleskeluluvan myöntämisperusteen ja oleskeluluvan voimassaolon pituuden mukaan;
- ii) viitejakson aikana myönnetty oleskeluluvat, jotka on myönnetty henkilön muuttaessa maahanmuuttajajäsenmaansa tai oleskeluperustetta, eriteltynä kansalaisuuden, oleskeluluvan myöntämisperusteen ja oleskeluluvan voimassaolon pituuden mukaan;
- iii) viitejakson päättyessä voimassaolevat oleskeluluvat (myönnettyjen oleskelulupien, joita ei ole peruutettu ja jotka eivät ole lakanneet olemasta voimassa, lukumäärä), eriteltynä kansalaisuuden, oleskeluluvan myöntämisperusteen ja oleskeluluvan voimassaolon pituuden mukaan;
- b) pitkään oleskelleiden kolmannen maan kansalaisten lukumäärä viitejakson päättyessä, eriteltynä kansalaisuuden mukaan.

2. Jos jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön ja hallinnollisten menettelyjen mukaan on mahdollista myöntää oleskeluluvan asemesta erilaisia pitkiä viisumeita tai maahanmuuttaja-asemia, kyseisten viisumien ja myönnettyjen maahanmuuttaja-asemien lukumäärä on lisättävä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kuuden kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitevuosi.

7 artikla

Paluuta koskevat tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) seuraavat tilastot:

- a) niiden kolmannen maan kansalaisten lukumäärä, joiden on todettu olevan jäsenvaltion alueella laittomasti ja jotka ovat sellaisen hallinnollisen tai oikeudellisen päätöksen tai toimen kohteena, jolla oleskelu todetaan laittomaksi ja asetetaan velvoite poistua jäsenvaltion alueelta, eriteltynä kansalaisuuden mukaan;
- b) niiden kolmannen maan kansalaisten lukumäärä, jotka ovat tosiasiallisesti poistuneet jäsenvaltion alueelta a alakohdassa tarkoitettun hallinnollisen tai oikeudellisen päätöksen tai toimen nojalla, eriteltynä kansalaisuuden mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle (Eurostat) kolmen kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitevuosi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin eivät sisälly kolmannen maan kansalaiset, jotka siirretään jäsenvaltiosta toiseen asetuksessa (EY) N:o 343/2003 ja asetuksessa (EY) N:o 1560/2003 vahvistetun menettelyn mukaisesti.

8 artikla

Lisäerittelyt

1. Komissio voi hyväksyä jäljempänä lueteltujen lisäerittelyjen määrittelyyn liittyvät toimenpiteet seuraavien tilastojen osalta:

- a) edellä 4 artiklassa tarkoitettut tilastot kokonaisuudessaan, eriteltynä seuraavasti:
 - i) hakemuksen jättövuosi;
- b) edellä 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut tilastot, eriteltynä seuraavasti:
 - i) pyynnön, päätöksen tai siirron kohteena olevien henkilöiden lukumäärä;

c) edellä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tilastot, eriteltynä seuraavasti:

- i) ikä;
- ii) sukupuoli;

d) edellä 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tilastot, eriteltynä seuraavasti:

- i) kiinnioton perusteet;
- ii) kiinniottopaikka;

e) edellä 6 artiklassa tarkoitettut tilastot, eriteltynä seuraavasti:

- i) vuosi, jona oleskelulupa myönnettiin ensimmäisen kerran;
- ii) ikä;
- iii) sukupuoli;

f) edellä 7 artiklassa tarkoitettut tilastot, eriteltynä seuraavasti:

- i) sellaisen päätöksen tai säädöksen syy, jossa asetetaan velvoite poistua;
- ii) ikä;
- iii) sukupuoli.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut lisäerittelyt toimitetaan erikseen, mutta ei ristiinluokiteltuina 4–7 artiklassa vaadittavien erittelyjen kanssa.

3. Päättyessään tarvitaanko lisäerittelyjä komissio ottaa huomioon kyseisen tiedon tarpeen yhteisön politiikan kehittämisen ja seuraamisen kannalta sekä saatavilla olevat sopivat tietolähteet ja aiheutuvat kustannukset.

Neuvottelut 4–7 artiklan soveltamiseksi mahdollisesti tarvittavista lisäerittelyistä aloitetaan viimeistään 20 päivänä elokuuta 2009. Vuosi 2010 on aikaisin viitevuosi lisäerittelyjen täytäntöönpanolle.

9 artikla

Tietolähteet ja laatunormit

1. Tilastojen on perustuttava seuraaviin tietolähteisiin kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti ja sen mukaan, miten tietolähteitä on jäsenvaltiossa saatavana:

- a) hallinnollisia ja oikeudellisia toimia koskevat rekisterit;
- b) hallinnollisiin toimiin liittyvät rekisterit;

- c) henkilöitä koskevat rekisterit tai kyseisen väestön tiettyä alaryhmää koskevat rekisterit;
- d) väestölaskentatiedot;
- e) otantatutkimukset;
- f) muut sopivat lähteet.

Tieteellisesti perusteltuja ja hyvin dokumentoituja tilastollisia arviointimenetelmiä voidaan käyttää tilastomenettelyn osana.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle (Eurostat) käytetyt tietolähteet, niiden valintaperusteet ja vaikutukset tilastojen laatuun sekä käytetyt arviointimenetelmät, ja niiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostat) näihin tehtävistä muutoksista.

3. Jäsenvaltioiden on komission (Eurostat) pyynnöstä toimitettava sille kaikki tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisuuden arviointia varten tarvittavat tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostat) viipymättä tämän asetuksen nojalla toimitettuihin tilastoihin tehdyt tarkistukset ja korjaukset sekä kaikki käytettyihin tietolähteisiin ja menetelmiin liittyvät muutokset.

5. Toimenpiteet, jotka koskevat tietojen asianmukaisten toimittamismuotojen määrittelyä, hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

10 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarvittavat toimenpiteet 9 artiklassa tarkoitettuja sopivia tiedontoimittamismuotoja koskevien sääntöjen vahvistamiseksi hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Seuraavat tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarvittavat toimenpiteet, joilla muutetaan asetuksen muita kuin keskeisiä osia myös täydentämällä sitä, hyväksytään noudattaen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä:

- a) edellä olevan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrittelyjen päivittäminen;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä heinäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

- b) edellä olevan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen syntymämaaryhmien, edellisen ja seuraavan vakinaisen asuinpaikan sijaintimaaryhmien ja kansalaisuusryhmien määrittäminen;
- c) edellä olevan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen oleskeluluvan myöntämisperusteiden määrittäminen;
- d) edellä olevassa 8 artiklassa tarkoitettujen muuttujiin sovellettavien lisäerittelyjen ja erittelytasojen määrittäminen;
- e) tarkkuutta ja laatustandardeja koskevien sääntöjen antaminen.

11 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa täytäntöönpanotoimien hyväksynnässä päätöksellä 89/382/ETY, Euratom perustettu tilasto-ohjelmakomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

12 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 20 päivänä elokuuta 2012 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen mukaisesti laadituista tilastoista ja niiden laadusta.

13 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 311/76.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 863/2007,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007,

nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta mainitun mekanismin sekä vierailevien virkamiesten tehtävien ja toimivallan osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 66 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvosto on antanut 26 päivänä lokakuuta 2004 asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ⁽²⁾ Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston, jäljempänä 'rajaturvallisuusvirasto', perustamisesta.

(2) Jollei perustamissopimuksen 64 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, voi jäsenvaltio, joka olosuhteiden vuoksi tarvitsee teknistä ja operatiivista lisäapua ulkorajoilla, pyytää asetuksen (EY) N:o 2007/2004 7 ja 8 artiklan mukaisesti rajaturvallisuusvirastoa antamaan apua yhteensovittamisessa, jos toimintaan osallistuu muita jäsenvaltioita.

(3) Tarkastuksilla ja valvonnalla toteutettava tehokas ulkorajavalvonta auttaa torjumaan laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa sekä ehkäisemään jäsenvaltioiden sisäiseen turvallisuuteen, yleiseen järjestykseen, kansanterveyteen ja kansainvälisiin suhteisiin mahdollisesti kohdistuvia uhkia. Rajavalvonta ei ole yksin niiden jäsenvaltioiden, joiden ulkorajoilla sitä toteutetaan, vaan kaikkien sisärajavalvonnan lakkauttaneiden jäsenvaltioiden edun mukaista.

(4) Vastuu ulkorajavalvonnasta on jäsenvaltioilla. Ottaen huomioon, millaisia kriittisiä tilanteita jäsenvaltiot joutuvat ajoittain kohtaamaan ulkorajoillaan erityisesti silloin kun suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia yrittää tulla laittomasti jäsenvaltioiden alueelle, saattaa olla tarpeen avustaa jäsenvaltioita tarjoamalla asianmukaisia ja riittäviä voimavaroja, erityisesti henkilöstöä.

(5) Tämänhetkisiä mahdollisuuksia antaa eurooppalaisella tasolla tehokasta käytännön apua ulkorajoilla suoritettavien henkilötarkastusten ja rajavalvonnan alalla ei voida pitää riittävinä erityisesti tilanteissa, joissa jäsenvaltioihin saapuu suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia, jotka pyrkivät laittomasti jäsenvaltioiden alueelle.

(6) Jäsenvaltion olisi siten voitava pyytää, että rajaturvallisuusvirasto lähettää sen alueelle nopeita rajainterventoryhmiä, jotka muodostuvat erityiskoulutuksen saaneista muiden jäsenvaltioiden asiantuntijoista, avustamaan sen kansallisia rajavartijoita väliaikaisesti. Nopeiden rajainterventoryhmien lähettämällä edistetään jäsenvaltioiden solidaarisuutta ja keskinäistä avunantoa.

(7) Nopeiden rajainterventoryhmien lähettämisen tuen antamiseksi rajoitettuna aikana olisi tapahduttava poikkeuksellisissa ja kiireellisissä tapauksissa. Tällaisia tilanteita syntyy, kun suuri joukko kolmansien maiden kansalaisia pyrkii laittomasti johonkin jäsenvaltioon, jolloin vaaditaan kiireellisiä toimenpiteitä ja jolloin nopean rajainterventoryhmän lähettäminen edistäisi tilanteeseen puuttumista tehokkaasti. Nopeiden rajainterventoryhmien tarkoituksena ei ole antaa pitkäaikaista apua.

(8) Nopeiden rajainterventoryhmiin vaikuttavat niille suunnitellut tehtävät sekä niiden käytettävyys ja se, miten usein niitä lähetetään. Ryhmien tehokkaan toiminnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi annettava käyttöön riittävä määrä rajavartijoita ("valmiusluettelo"), jolloin olisi huomioidava erityisesti jäsenvaltioiden omien rajavartiolaistosten erikoistuminen ja koko. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen laadittava kansallisia asiantuntijaluetteloita tämän asetuksen tehokkuuden parantamiseksi. Rajaturvallisuusviraston olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden kokoerot ja näiden rajavartiolaistosten tekninen erityisasiantuntemus.

(9) Useiden jäsenvaltioiden parhaat käytänteet osoittavat, että saatavilla olevien rajavartijoiden profiilin tunteminen (taidot ja tutkinnot) ennen ryhmien lähettämistä edistää merkittävästi operaatioiden tehokasta suunnittelua ja toteuttamista. Rajaturvallisuusviraston olisi sen vuoksi määriteltävä nopeisiin rajainterventoryhmiin osoitettavien rajavartijoiden profiilit ja kokonaismäärä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 26. huhtikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 12. kesäkuuta 2007.

⁽²⁾ EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1.

- (10) Tätä varten olisi luotava nopeiden rajainterventoryhmien perustamista varten mekanismi, joka tarjoaa sekä rajaturvallisuusvirastolle että jäsenvaltioille riittävästi joustavuutta ja jolla varmistetaan, että operaatiot suoritetaan erittäin tehokkaasti ja tuloksettaasti.
- (11) Rajaturvallisuusviraston olisi muun muassa sovittava yhteen nopeiden rajainterventoryhmien kokoonpano, koulutus ja lähettäminen. Näin ollen asetukseen (EY) N:o 2007/2004 olisi lisättävä uudet säännökset, jotka koskevat rajaturvallisuusviraston tehtävää näiden ryhmien osalta.
- (12) Jos jäsenvaltion alueelle pyrkii laittomasti suuri joukko kolmansien maiden kansalaisia tai jos jokin muu poikkeuksellinen tilanne vaikuttaa huomattavasti kansallisten tehtävien suorittamiseen, jäsenvaltio voi pidättäytyä antamasta kansallisia rajavartijoitaan käyttöön.
- (13) Jotta ryhmien jäsenet voivat työskennellä tehokkaasti kansallisten rajavartijoiden kanssa, heidän olisi voitava suorittaa apua pyytäneen jäsenvaltion alueella työskennellessään tehtäviä, jotka liittyvät ulkorajoilla tehtäviin henkilötarkastuksiin ja rajavalvontaan.
- (14) Samoin olisi tehostettava rajaturvallisuusviraston yhteensovittamia yhteisiä operaatioita antamalla muiden jäsenvaltioiden vieraileville virkamiehille mahdollisuus suorittaa väliaikaisesti tehtäviä, jotka liittyvät ulkorajoilla toteutettaviin henkilötarkastuksiin ja rajavalvontaan.
- (15) Näin ollen asetukseen (EY) N:o 2007/2004 olisi myös lisättävä uudet säännökset, jotka koskevat sellaisten vierailuvien virkamiesten tehtäviä ja toimivaltaa, jotka lähetetään jonkin jäsenvaltion alueelle sen pyynnöstä ja rajaturvallisuusviraston toiminnan puitteissa.
- (16) Tällä asetuksella edistetään liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006⁽¹⁾ asianmukaista soveltamista. Tätä varten ryhmien jäsenet ja vierailevat virkamiehet eivät rajatarkastuksia ja -valvontaa suorittaessaan saisi syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon, vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään hoitaessaan toteuttavat, olisi oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin.
- (17) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Sen soveltamisessa olisi noudatettava kansainvälistä suojelua ja palauttamiskieltoa koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita.
- (18) Tätä asetusta sovellettaessa olisi noudatettava täysin kansainvälisen merioikeuden asettamia velvoitteita erityisesti etsintä- ja pelastustoimien osalta.
- (19) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾ sovelletaan jäsenvaltioiden tätä asetusta soveltaessaan suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn.
- (20) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa⁽³⁾ tarkoitettuja Schengenin säännöstön määräyksiä, jotka kuuluvat mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽⁴⁾ 1 artiklan A alakohdassa tarkoitettuun alaan.
- (21) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä allekirjoitetussa sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitettuja Schengenin säännöstön määräyksiä, jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A alakohdassa, kun se luetaan yhdessä neuvoston päätösten 2004/849/EY⁽⁵⁾ ja 2004/860/EY⁽⁶⁾ 4 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(3) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

(4) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

(5) Neuvoston päätös 2004/849/EY, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 368, 15.12.2004, s. 26).

(6) Neuvoston päätös 2004/860/EY, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78).

(1) EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

(22) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä se sido Tanskaa eikä asetusta sovelleta siihen. Koska tämän asetuksen tarkoituksena on kuitenkin kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan olisi edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamispäivästä päätettävä, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(23) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei tämän vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen, eikä asetus sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen.

(24) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽²⁾ mukaisesti. Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen.

(25) Tämän asetuksen 6 artiklan 8 ja 9 kohta ovat, siltä osin kuin niissä viitataan oikeuteen käyttää Schengenin tietojärjestelmää (SIS), vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa ja vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja Schengenin säännöstön perustuvia tai muuten siihen liittyviä säännöksiä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön mekanismi, jonka tarkoituksena on antaa nopeiden rajainterventoryhmien avulla, jäljempänä 'ryhmät', nopeasti rajoitetun ajan operatiivista apua sitä pyytävälle jäsenvaltiolle, joka on joutunut äkillisen ja poikkeuksellisen paineen alaiseksi erityisesti siksi, että sen ulkorajalle saapuu suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia, jotka pyrkivät asianomaisen jäsenvaltion alueelle. Lisäksi asetuksessa määritellään tehtävät, joita ryhmien jäsenet voivat suorittaa sekä heillä oleva toimivalta osallistuessaan oman jäsenvaltionsa ulkopuolella toteutettaviin operaatioihin.

⁽¹⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

2. Tällä asetuksella muutetaan asetusta (EY) 2007/2004 1 kohdassa tarkoitettua mekanismin käyttöön oton seurauksena, jolloin tarkoituksena on määritellä tehtävät, jotka jäsenvaltiossa toteutettaviin yhteisiin operaatioihin ja kokeiluhankkeisiin osallistuvilla toisen jäsenvaltioiden rajavartijoilla on, sekä heidän toimivaltansa.

3. Tarvittava tekninen apu toimitetaan sitä pyytävälle jäsenvaltiolle asetuksen (EY) N:o 2007/2004 7 ja 8 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan sen vaikuttamatta pakolaisten ja kansainvälistä suojelua pyytävien henkilöiden oikeuksiin erityisesti palauttamiskiellon osalta.

I LUKU

NOPEAT RAJAINVENTIORYHMÄT

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'virastolla' Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivaa rajaturvallisuusvirastoa;
- 2) 'ryhmän/ryhmien jäsenillä' muiden kuin vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita, jotka osallistuvat nopean rajainterventoryhmän toimintaan;
- 3) 'apua pyytävällä jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka toimivaltaiset viranomaiset pyytävät virastoa lähettämään sen alueelle nopeita rajainterventoryhmiä;
- 4) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka alueella nopean rajainterventoryhmän käyttäminen tapahtuu;
- 5) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka kansallisen rajavartiolaitoksen palveluksessa ryhmän jäsen on.

4 artikla

Nopeiden rajainterventoryhmien kokoonpano ja lähettäminen

1. Virasto määrittää ryhmien kokoonpanon asetuksen (EY) N:o 2007/2004, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 8 b artiklan mukaisesti. Niiden lähettäminen tapahtuu mainitun asetuksen 8 d artiklan mukaisesti.

2. Viraston hallintoneuvosto päättää viraston pääjohtajan ehdotuksesta kolmen neljäsosan enemmistöllä ryhmien käytettävissä olevien rajavartijoiden profiileista ja ryhmissä käytettäväksi annettavien rajavartioiden kokonaismäärästä (valmiusluettelo). Samaa menettelyä sovelletaan kaikkiin myöhempiin muutoksiin, jotka koskevat valmiusluettelossa olevien rajavartijoiden profiileita ja kokonaismäärää. Jäsenvaltiot osallistuvat valmiusluetloon kansallisten asiantuntijoiden luettelon kautta, mikä perustuu erilaisiin määrittelyihin profiileihin ja johon ne nimeävät rajavartijoita, joilla on vaadittavat profiilit.

3. Jäsenvaltiot antavat rajavartijat käyttöön lähettämistä varten viraston pyynnöstä, jollei jäsenvaltion poikkeuksellinen tilanne vaikuta merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen. Kotijäsenvaltio päättää edelleen itsenäisesti henkilöstön valinnasta ja heidän lähettämisensä kestosta.

4. Virasto vastaa 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyvistä kustannuksista asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 h artiklan mukaisesti.

5 artikla

Nopeiden rajainterventioryhmien ohjeet

1. Ryhmien komennuksen aikana ohjeet ryhmille antaa vastaanottava jäsenvaltio asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 e artiklassa mainitun toimintasuunnitelman mukaisesti.

2. Virasto voi toimittaa vastaanottavalle jäsenvaltiolle näkemyksensä näistä ohjeista asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 g artiklassa tarkoitetun yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehensä välityksellä asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 g artiklan mukaisesti. Viraston näin toimiessa on vastaanottavan jäsenvaltion otettava nämä näkemykset huomioon.

3. Asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 g artiklan mukaisesti vastaanottavan jäsenvaltion on annettava yhteensovittamisesta vastaavalle virkamiehelle kaikki tarvittava apu, mukaan lukien rajoittamaton pääsy ryhmien luo koko lähettämisen keston ajan.

6 artikla

Ryhmien jäsenten tehtävät ja toimivalta

1. Ryhmien jäsenillä on toimivalta suorittaa kaikkia asetuksen (EY) N:o 562/2006 mukaisia tehtäviä ja käyttää kaikkea sen mukaista rajatarkastuksia ja -valvontaa varten tarvittavaa toimivaltaa, mitkä ovat tarpeen mainitun asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Kunkin lähettämisen yksityiskohdat on eriteltävä kyseistä lähettämistä koskevan toimintasuunnitelmassa asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 e artiklan mukaisesti.

2. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään ryhmien jäsenten on kunnioitettava täysin ihmisarvoa. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään suorittaessaan tai toimivaltaansa käyttäessään toteuttavat, on oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään ryhmien jäsenet eivät saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon, vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen vuoksi.

3. Ryhmien jäsenet voivat suorittaa tehtäviä ja käyttää toimivaltaa vain vastaanottavan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa.

4. Ryhmien jäsenet käyttävät tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään omia univormujaan. Heidän on liitettävä univormuunsa sininen käsivarsinauha, jossa on Euroopan unionin sekä viraston tunnus, merkiksi siitä, että he osallistuvat ryhmien toimintaan. Ryhmien jäsenten on pidettävä aina mukanaan 8 artiklassa tarkoitettu valtuuskirja ja esitettävä se pyynnöstä voidakseen todistaa henkilöllisyytensä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille viranomaisille ja kansalaisille.

5. Ryhmien jäsenet voivat tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään kantaa virka-asetta, ammuksia ja varusteita siten kun kotijäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetään. Vastaanottava jäsenvaltio voi kuitenkin kieltää tietynlaisten virka-aseiden, ammusten ja varusteiden kantamisen, jos sen omassa lainsäädännössä sovelletaan samaa kieltoa sen omien rajavartioiden osalta. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien lähettämistä ilmoitettava virastolle sallitut virka-aseet, amukset ja varusteet sekä niiden käyttöön liittyvät edellytykset. Viraston on ilmoitettava nämä tiedot kaikille lähettämiseen osallistuville jäsenvaltioille.

6. Ryhmien jäsenillä on kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella sekä vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään oikeus voimankäyttöön, mukaan lukien virka-aseiden, ammuksien ja varusteiden käyttö.

7. Edellä 6 kohdasta poiketen virka-aseita, ammuksia ja varusteita voidaan käyttää oikeutettuun itsepuolustukseen sekä ryhmien jäsenten tai muiden henkilöiden oikeutettuun puolustamiseen vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8. Tämän asetuksen soveltamiseksi vastaanottava jäsenvaltio voi valtuuttaa ryhmän jäsenet käyttämään kansallisia ja eurooppalaisia tietokantoja, jotka ovat tarpeen rajatarkastuksia ja -valvontaa suorittaessa. Ryhmien jäsenet saavat käyttää vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi ja toimivaltansa käyttämiseksi. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien lähettämistä ilmoitettava virastolle kansalliset ja eurooppalaiset tietokannat, joita voidaan käyttää. Viraston on ilmoitettava nämä tiedot kaikille lähettämiseen osallistuville jäsenvaltioille.

9. Edellä 8 kohdassa tarkoitetun käytön on tapahduttava tietosuoja koskevan yhteisön ja vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

10. Vain vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijat voivat tehdä asetuksen (EY) N:o 562/2006 13 artiklan mukaisen päätöksen evätä maahanpääsyä.

7 artikla

Ryhmien jäsenten asema, oikeudet ja velvollisuudet

1. Ryhmien jäsenet pysyvät kotijäsenvaltioidensa kansallisina rajavartijoina ja saavat palkkansa näiltä jäsenvaltioilta.

2. Rajavartijat, jotka annetaan valmiusluettelossa käyttöön 4 artiklan mukaisesti, osallistuvat tehtäviinsä ja toimivaltaansa liittyvään jatkokoulutukseen sekä säännöllisiin harjoituksiin, joita virasto järjestää asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 c artiklan mukaisesti.

3. Rajavartijoille maksetaan päiväraha ja majoituskustannukset ajalta, jona he osallistuvat viraston järjestämään koulutukseen ja harjoituksiin sekä ryhmien toimintaan asetuksen (EY) N:o 2007/2004 8 h artiklan mukaisesti.

8 artikla

Valtuuskirja

1. Virasto antaa yhdessä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä sekä toisella Euroopan unionin toimielinten virallisella kielellä ryhmien jäsenille valtuuskirjan, jonka avulla he voivat todistaa henkilöllisyytensä ja joka osoittaa, että sen haltijalla on oikeus suorittaa 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttää siinä tarkoitettua toimivaltaa. Valtuuskirjassa on oltava seuraavat ryhmän jäsentä koskevat tiedot:

- a) nimi ja kansalaisuus;
- b) arvo; ja
- c) tuore digitaalivalokuva.

2. Valtuuskirja on palautettava virastoon ryhmän lähettämisen päätyttyä.

9 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

1. Suorittaessaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttäessään siinä tarkoitettua toimivaltaa ryhmien jäsenten on noudatettava yhteisön oikeutta ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä.

2. Kun ryhmien jäsenet suorittavat 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttävät siinä tarkoitettua toimivaltaa, heihin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitotoimenpiteitä.

3. Virka-aseiden, ammuksien ja varusteiden kantamista ja käyttöä sekä voimankäyttöä koskevista erityissäännöistä säädetään 6 artiklan 5, 6 ja 7 kohdassa.

4. Siviili- ja rikosoikeudellista vastuuta koskevista erityissäännöistä säädetään 10 ja 11 artiklassa.

10 artikla

Siviilioikeudellinen vastuu

1. Kun ryhmien jäsenet toimivat vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa heidän virantoimituksessa mahdollisesti aiheuttamistaan vahingoista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

2. Jos tällainen vahinko johtuu vakavasta laiminlyönnistä taikka tahallisuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi ottaa yhteyden kotijäsenvaltioon, jotta tämä korvaisi vastaanottavan jäsenvaltion vahingonkärsijöille tai heidän oikeudenomistajilleen maksamat määrät.

3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta kotijäsenvaltiolta tai muulta jäsenvaltiolta korvausta niistä vahingoista, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisuudesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttöä kolmansia osapuolia kohtaan.

4. Jäsenvaltioiden väliset 2 ja 3 artiklan soveltamista koskevat riidat, joita ei voida ratkaista jäsenvaltioiden välisin neuvotteluin, on niiden toimesta saatettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuinten ratkaistavaksi perustamissopimuksen 239 artiklan mukaisesti.

5. Virasto korvaa viraston kalustolle tehtävän aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvät kustannukset, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisuudesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen oikeuksien käyttöä kolmansia osapuolia kohtaan.

11 artikla

Rikosoikeudellinen vastuu

Ryhmien lähettämisen aikana ryhmien jäseniä on kohdeltava samalla tavoin kuin vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät.

II LUKU

ASETUKSEN (EY) N:o 2007/2004 MUUTTAMINEN

12 artikla

Muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2007/2004 seuraavasti:

- 1) Kumotaan 1 artiklan 4 kohta.
- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

*"1 a artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'jäsenvaltioiden ulkorajoilla' jäsenvaltioiden maa- ja merirajoja sekä niiden lentoasemia ja merisatamia, joihin sovelletaan ulkorajat ylittävää henkilöliikennettä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä;
 - 2) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka alueella nopean rajainterventoryhmän käyttäminen tapahtuu tai jonka alueella yhteinen operaatio tai kokeiluhanke toteutetaan;
 - 3) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka kansallisen rajavartiolaitoksen palveluksessa ryhmän jäsen tai vieraileva virkamies on;
 - 4) 'ryhmän/ryhmien jäsenillä' muiden kuin vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita, jotka osallistuvat nopean rajainterventoryhmän toimintaan;
 - 5) 'apua pyytävällä' jäsenvaltiolla jäsenvaltiota, jonka toimivaltaiset viranomaiset pyytävät virastoa lähettämään sen alueelle ryhmiä;
 - 6) 'vierailevalla virkamiehellä' yhteisiin operaatioihin ja kokeiluhankkeisiin osallistuvia muiden jäsenvaltioiden kuin vastaanottavan jäsenvaltion rajavartiolaistosten virkamiehiä."
- 3) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"g) nopeiden rajainterventoryhmien lähettäminen jäsenvaltioihin nopeiden rajainterventoryhmien perustamista koskevan mekanisminkäyttöön ottamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta mainitun mekanismin sekä vierailevien virkamiesten tehtävien ja toimivallan osalta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007 (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30."

- 4) Korvataan 8 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Virasto voi hankkia ulkorajoilla tapahtuvia tarkastuksia ja niiden valvontaa varten teknistä kalustoa sen asiantuntijoiden nopeiden rajainterventoryhmien puitteissa niiden lähettämisen ajan käytettäväksi."

- 5) Lisätään artiklat seuraavasti:

*"8 a artikla***Nopeat rajainterventoryhmät**

Virasto voi sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, joka on joutunut äkillisen ja poikkeuksellisen paineen alaiseksi erityisesti siksi, että sen ulkorajoille saapuu suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia, jotka pyrkivät laittomasti asianomaisten jäsenvaltion alueelle, lähettää apua pyytävän jäsenvaltion alueelle yhden tai useamman nopean rajainterventoryhmän, jäljempänä 'ryhmä/ryhmät', tarvittavaksi ajaksi asetuksen (EY) N:o 863/2007 4 artiklan mukaisesti.

*8 b artikla***Ryhmien kokoonpano**

1. Edellä 8 a artiklassa kuvatussa tilanteessa jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä ilmoitettava välittömästi niiden kansallisessa valmiusluettelossa olevien rajavartioiden määrä, nimet ja profiilit, jotka ne voivat viiden päivän kuluessa asettaa käyttöön ryhmän jäseninä. Jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava rajavartijat käyttöön lähettämistä varten, jollei jäsenvaltion poikkeuksellinen tilanne vaikuta merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen.

2. Pääjohtajan on lähetettävän ryhmän kokoonpanoa määrittäessään otettava huomioon apua pyytävässä jäsenvaltiossa vallitseva erityistilanne. Ryhmä muodostetaan 8 e artiklassa tarkoitetun toimintasuunnitelman mukaisesti.

*8 c artikla***Koulutus ja harjoitukset**

Virasto järjestää asetuksen (EY) N:o 863/2007 tarkoitettuihin valmiusluetteloihin kuuluville rajavartijoille heidän tehtäviensä ja toimivaltuuksiensa edellyttämää jatkokoulutusta, ja se järjestää näille rajavartijoille myös säännöllisiä harjoituksia viraston vuotuisessa työohjelmassa tarkoitetun jatkokoulutus- ja harjoitusaikataulun mukaisesti.

*8 d artikla***Ryhmien lähettämistä koskeva päätöksentekomenettely**

1. Edellä 8 a artiklan mukaiseen ryhmän lähettämistä koskevaan pyyntöön on sisällytettävä kuvaus tilanteesta, mahdolliset tavoitteet ja lähettämistä koskevat todennäköiset tarpeet. Pääjohtaja voi tarvittaessa lähettää paikalle viraston asiantuntijoita arvioimaan tilannetta apua pyytävän jäsenvaltion ulkorajoilla.

2. Pääjohtajan on viipymättä ilmoitettava hallintoneuvostolle jäsenvaltion pyynnöstä, joka koskee ryhmien lähettämistä.

3. Kun pääjohtaja tekee päätöksen jäsenvaltion pyynnön johdosta, hänen on otettava huomioon viraston riskianalyysojen tulokset sekä kaikki muut asian kannalta olennaiset tiedot, jotka apua pyytävä jäsenvaltio tai jokin muu jäsenvaltio on toimittanut.

4. Pääjohtajan on tehtävä päätös ryhmien lähettamisestä mahdollisimman nopeasti tai viimeistään viiden päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Pääjohtaja antaa päätöksen kirjallisesti tiedoksi samaan aikaan sekä apua pyytäneelle jäsenvaltiolle että hallintoneuvostolle. Päätöksessä on mainittava sen tärkeimmät perustelut.

5. Jos pääjohtaja päättää yhden tai useamman ryhmän lähettamisestä, viraston ja apua pyytäneen jäsenvaltion on laadittava välittömästi toimintasuunnitelma 8 e artiklan mukaisesti.

6. Heti kun toimintasuunnitelma on hyväksytty, pääjohtaja ilmoittaa jäsenvaltioille niiden rajavartijoiden pyydetyn lukumäärän ja pyydetty profiilit, joita on määrä käyttää ryhmässä. Nämä tiedot on ilmoitettava kirjallisesti 8 f artiklan mukaisesti nimetyille kansallisille yhteyspisteille ja niissä on ilmoitettava lähettämisen alkamispäivämäärä. Yhteyspisteelle on toimitettava myös toimintasuunnitelman jäljennös.

7. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja tekee ryhmien lähettämiseen liittyvät päätökset.

8. Jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava rajavartijat käyttöön lähettämistä varten, jollei jäsenvaltion poikkeuksellinen tilanne vaikuta merkittävästi kansallisten tehtävien suorittamiseen.

9. Ryhmien lähettäminen alkaa viimeistään viisi työpäivää sen jälkeen kun pääjohtaja ja apua pyytänyt jäsenvaltio ovat hyväksyneet toimintasuunnitelman.

*8 e artikla***Toimintasuunnitelma**

1. Pääjohtaja ja apua pyytänyt jäsenvaltio hyväksyvät toimintasuunnitelman, jossa määritellään yksityiskohtaisesti ryhmien lähettämisen edellytykset. Toimintasuunnitelmassa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tilanteen kuvaus ja toimintatapa sekä lähettämisen tavoitteet, mukaan lukien operationaalinen tavoite;
- b) ryhmien lähettämisen ennakoitu kesto;
- c) maantieteellinen vastuualue apua pyytävässä jäsenvaltiossa, johon ryhmät lähetetään;
- d) ryhmien jäsenten tehtävien kuvaus ja heille annettavat erityisohjeet, mukaan lukien tietokantojen sallittu käyttö sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sallitut virka-aseet, ammukset ja varusteet;
- e) ryhmien kokoonpano;
- f) niiden vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka ovat vastuussa yhteistyöstä ryhmien kanssa, erityisesti niiden rajavartijoiden osalta, joiden komennossa ryhmät ovat komennuksen aikana, sekä ryhmien asema komentoketjussa;
- g) tekniset välineet, jotka lähetetään paikalle ryhmien mukana 8 artiklan mukaisesti.

2. Toimintasuunnitelman tarkistuksiin tai mukautuksiin on saatava sekä pääjohtajan että apua pyytäneen jäsenvaltion hyväksyntä. Virasto lähettää osallistuville jäsenvaltioille välittömästi jäljennöksen tarkistetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.

*8 f artikla***Kansallinen yhteyspiste**

Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa yhteydenpidosta virastoon kaikissa ryhmien toimintaan liittyvissä kysymyksissä. Kansallisen yhteyspisteen on oltava tavoitettavissa jatkuvasti.

*8 g artikla***Yhteensovittamisesta vastaava virkamies**

1. Pääjohtaja nimeää viraston henkilöstöstä yhden tai useamman asiantuntijan käytettäväksi yhteensovittamisesta vastaavana virkamiehenä. Pääjohtaja ilmoittaa nimeämisestä vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

2. Yhteensovittamisesta vastaava virkamies edustaa virastoa kaikissa ryhmien lähettämiseen liittyvissä asioissa. Yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehen tehtävänä on erityisesti:

- a) toimia yhdyshenkilönä viraston ja vastaanottavan jäsenvaltion välillä;

b) toimia yhdyshenkilönä viraston ja ryhmien jäsenten välillä ja avustaa heitä viraston puolesta kaikissa kysymyksissä, jotka liittyvät ehtoihin, joiden mukaisesti he ovat ryhmien jäseniä;

c) valvoa toimintasuunnitelman asianmukaista täytäntöönpanoa;

d) raportoida virastolle kaikista ryhmien komennukseen liittyvistä seikoista.

3. Rajaturvallisuusviraston pääjohtaja voi 25 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti valtuuttaa yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehen avustamaan toimintasuunnitelman toteuttamiseen ja ryhmien lähettämiseen liittyvien erimielisyyksien ratkaisemisessa.

4. Tehtäviään hoitaessaan yhteensovittamisesta vastaava virkamies saa ottaa vastaan ohjeita ainoastaan virastolta.

8 h artikla

Kustannukset

1. Virasto vastaa kokonaisuudessaan seuraavista kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu siitä, että ne asettavat rajavartijoitaan käyttöön 8 a ja 8 c artiklassa mainittuja tarkoituksia varten:

a) matkakustannukset kotijäsenvaltiosta vastaanottavaan jäsenvaltioon ja vastaanottavasta jäsenvaltiosta kotijäsenvaltioon;

b) rokotuksista aiheutuvat kustannukset;

c) erityisvakuutuksista aiheutuvat kustannukset;

d) terveydenhoidosta aiheutuvat kustannukset;

e) päivärahat, asumiskustannukset mukaan lukien;

f) viraston teknisestä kalustosta aiheutuvat kustannukset.

2. Hallintoneuvosto hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat päivärahojen maksamista ryhmien jäsenille.”

6) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Vierailevien virkamiesten tehtävät ja toimivalta

1. Vierailevien virkamiesten on voitava suorittaa kaikkia henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 (*) mukaisia tehtäviä ja käyttää kaikkea sen mukaista rajatarkastuksia ja -valvontaa varten tarvittavaa toimivaltaa, jotka ovat tarpeen mainitun asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään vierailevien virkamiesten on noudatettava yhteisön oikeutta ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä.

3. Vierailevat virkamiehet voivat suorittaa tehtäviä ja käyttää toimivaltaa vain vastaanottavan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa.

4. Vierailevien virkamiesten on käytettävä tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään omia univormujaan. Heidän on liitettävä univormuunsa sininen käsivarsinauha, jossa on Euroopan unionin sekä rajaturvallisuusviraston tunnus, merkiksi siitä, että he osallistuvat yhteiseen operaatioon tai kokeiluhankkeeseen. Ryhmien jäsenten on pidettävä aina mukanaan 10 a artiklassa tarkoitettu valtuuskirja ja esitettävä se pyynnöstä voidakseen todistaa henkilöllisyytensä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille viranomaisille ja kansalaisille.

5. Edellä 2 kohdasta poiketen vierailevat virkamiehet voivat tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään kantaa virka-aseita, ammuksia ja varusteita siten kuin kotijäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetään. Vastaanottava jäsenvaltio voi kuitenkin kieltää tietynlaisten aseiden, ammusten ja varusteiden kantamisen, jos sen omassa lainsäädännössä sovelletaan samaa kieltoa sen omien rajavartioiden osalta. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on ennen vierailevien virkamiesten lähettämistä ilmoitettava virastolle sallitut virka-aseet, ammuksien ja varusteiden ja niiden käyttöä koskevat ehdot. Virasto asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville.

6. Edellä 2 kohdasta poiketen vierailevat virkamiehillä on kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion luvalla vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviään suorittaessaan ja toimivaltaansa käyttäessään oikeus voimankäyttöön, mukaan lukien virka-aseiden, ammusten ja varusteiden käyttö.

7. Edellä 6 kohdasta poiketen virka-aseita, ammuksia ja varusteita voidaan käyttää oikeutettuun itsepuolustukseen sekä vierailevien virkamiesten tai muiden henkilöiden oikeutettuun puolustamiseen vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8. Tämän asetuksen soveltamiseksi vastaanottava jäsenvaltio voi valtuuttaa vierailevat virkamiehet käyttämään kansallisia tietokantojaan ja eurooppalaisia tietokantoja, jotka ovat tarpeellisia rajatarkastuksissa ja -valvonnassa. Vierailevat virkamiehet voivat käyttää vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi ja toimivaltansa käyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on ennen vierailevien virkamiesten lähettämistä ilmoitettava virastolle kansalliset ja eurooppalaiset tietokannat, joita voidaan käyttää. Viraston on ilmoitettava nämä tiedot kaikille lähettämiseen osallistuville jäsenvaltioille.

9. Edellä 8 kohdassa tarkoitettua käytön on tapahduttava tietosuojaa koskevan yhteisön lainsäädännön ja tietosuojaa koskevan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

10. Vain vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijat voivat tehdä asetuksen (EY) N:o 562/2006 13 artiklan mukaisen päätöksen evätä maahanpääsyä.

10 a artikla

Valtuuskirja

1. Virasto antaa yhdessä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä sekä toisella Euroopan unionin toimielinten virallisella kielellä vieraileville virkamiehille valtuuskirjan, jonka avulla he voivat todistaa henkilöllisyytensä ja joka osoittaa, että sen haltijalla on oikeus suorittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttää siinä tarkoitettua toimivaltaa. Asiakirjassa on oltava seuraavat vierailevaa virkamiestä koskevat tiedot:

- nimi ja kansalaisuus;
- arvo; ja
- tuore digitaalivalokuva.

2. Valtuuskirja on palautettava virastolle yhteisen operaation tai koehankkeen päätyttyä.

10 b artikla

Siviilioikeudellinen vastuu

1. Kun vierailevat virkamiehet toimivat vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa heidän virantöimituksessa mahdollisesti aiheuttamistaan vahingoista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

2. Jos tällainen vahinko johtuu vakavasta laiminlyönnistä taikka tahallisuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi ottaa yhteyden kotijäsenvaltioon, jotta tämä korvaisi vastaanottavan jäsenvaltion vahingonkärsijöille tai heidän oikeudenomistajilleen maksamat määrät.

3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta kotijäsenvaltiota korvaamaan niitä vahinkoja, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisuudesta, sanotun kuitenkin estämättä ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä heinäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

4. Jäsenvaltioiden väliset 2 ja 3 artiklan soveltamista koskevat riidat, joita ei voida ratkaista jäsenvaltioiden välisillä neuvotteluilla, on saatettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi perustamissopimuksen 239 artiklan mukaisesti.

5. Virasto korvaa rajaturvallisuusviraston kalustolle lähettämisen aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvät kustannukset, jollei vahinko ole ollut seurausta vakavasta laiminlyönnistä tai tahallisuudesta, sanotun kuitenkin estämättä sen oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

10 c artikla

Rikosoikeudellinen vastuu

Yhteisen operaation tai koehankkeen aikana vierailevia virkamiehiä kohdellaan samalla tavalla kuin vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät.

(*) EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.”

III LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

13 artikla

Arviointi

Komissio arvioi tämän asetuksen soveltamista yhden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon se liittyy tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistus

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tähdentävät, että tilanteessa, jossa ulkorajoihin kohdistuu äkillinen ja poikkeuksellinen paine, joka edellyttää nopean rajainterventoryhmän puuttumista asiaan, eivätkä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (FRONTEX) määrärahat riitä tähän, olisi tutkittava kaikki mahdollisuudet rahoituksen varmistamiseksi. Komissio tarkistaa tällöin erittäin kiireellisesti, voidaanko määrärahoja kohdistaa uudelleen. Mikäli tilanne edellyttää budjettivallan käyttäjän päätöstä, komissio käynnistää varainhoitoasetuksen säännösten eli sen 23 ja 24 artiklan mukaisen menettelyn, jotta voidaan varmistaa, että budjettivallan käyttäjät voivat tehdä ajoissa päätöksen keinoista myöntää FRONTEXille lisämäärärahoja nopean rajainterventoryhmän lähettämiseen. Budjettivallan käyttäjä sitoutuu omasta puolestaan toimimaan mahdollisimman nopeasti asian kiireellisyyden huomioon ottaen.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 864/2007,
annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007,
sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ottaen huomioon sovittelukomitean 25 päivänä kesäkuuta 2007 hyväksymän yhteisen tekstin ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta. Tällaisen alueen asteittaista luomista varten yhteisön on määrä toteuttaa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, joiden vaikutukset ulottuvat rajojen yli, siinä määrin kuin on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 65 artiklan b alakohdan mukaisesti näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä lainvalintaa ja tuomioistuimen toimivallan määräytymistä koskevien jäsenvaltioissa sovellettavien sääntöjen yhteensopivuuden edistäminen.
- (3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti, että tuomioiden ja oikeusviranomaisten muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaate on yksityisoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön peruskivi ja kehotti neuvostoa ja komissiota hyväksymään toimenpideohjelman vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi.
- (4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 komission ja neuvoston yhteisen toimenpideohjelman tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ⁽³⁾. Ohjelmassa määritellään lainvalintasääntöjen yhdenmukaistamistoimet tuomioiden vastavuoroista tunnustamista helpottaviksi toimiksi.

⁽¹⁾ EUVL C 241, 28.9.2004, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 6. heinäkuuta 2005 (EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 371), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25. syyskuuta 2006 (EUVL C 289 E, 28.11.2006, s. 68), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. tammikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 10. heinäkuuta 2007 ja neuvoston päätös, tehty 28. kesäkuuta 2007.

⁽³⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

(5) Eurooppa-neuvoston 5 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymässä Haagin ohjelmassa ⁽⁴⁾ kehoitettiin jatkamaan aktiivisesti sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyviä lainvalintasääntöjä (Rooma II) koskevaa työskentelyä.

(6) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää riita-asioiden ratkaisun ennakoitavuuden, oikeusvarmuuden lainvalinnassa ja tuomioiden vapaan liikkuvuuden parantamiseksi sitä, että jäsenvaltioiden lainvalintasäännöissä määrätään sovellettavaksi samaa kansallista lakia riippumatta siitä, minkä maan tuomioistuimessa kanne on nostettu.

(7) Tämän asetuksen aineellisen soveltamisalan ja säännösten olisi oltava johdonmukaisia tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽⁵⁾ (Bryssel I -asetus) ja sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevien säädösten kanssa.

(8) Tätä asetusta olisi sovellettava sen tuomioistuimen luonteesta riippumatta, jossa asia on vireillä.

(9) Julkisen vallan käyttämisestä aiheutuviin vaateisiin (*acta iure imperii*) olisi sisällyttävä valtion puolesta toimivaa virkamiestä vastaan esitetyt vaateet ja vastuu julkisten viranomaisten toimista, julkisesti nimitettyjen viranhaltijoiden vastuu mukaan lukien. Siksi näiden asioiden ei tulisi sisältää tämän asetuksen soveltamisalaa.

(10) Perhesuhteisiin olisi kuuluttava sukulaisuus-, avio-, sivusukulaisuus- ja lankoussuhteet. Jäljempänä 1 artiklan 2 kohdassa oleva viittaus suhteisiin, joilla on vastaavia vaikutuksia kuin avioliitolla ja muilla perhesuhteilla, olisi tulkittava sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.

(11) Sopimukseen perustumattoman veloitteen käsite vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen. Siksi sopimukseen perustumaton velvoite olisi tätä asetusta sovellettaessa ymmärrettävä itsenäisenä käsitteenä. Tässä asetuksessa vahvistettavien lainvalintasääntöjen olisi katettava myös objektiivisesta vastuusta johtuvat sopimukseen perustumattomat velvoitteet.

(12) Sovellettavan lain tulisi myös kattaa kelpoisuus vastata vahingoista.

⁽⁴⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (13) Sellaisten yhdenmukaisten sääntöjen avulla, joita sovelletaan riippumatta siitä, mitä lakia niiden mukaan on sovellettava, saatetaan estää kilpailun vääristyminen riitapuolten välillä yhteisössä.
- (14) Oikeusvarmuuden vaatimus ja tarve oikeudenmukaisiin ratkaisuihin yksittäisissä tapauksissa ovat oikeusalueen olennaisia osia. Tässä asetuksessa säädetään niistä liittymistä, jotka ovat tarkoituksenmukaisimpia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämän vuoksi tässä asetuksessa säädetään yleissäännöstä sekä lisäksi erityissäännöistä ja tiettyihin määräyksiin sisältyvästä ”varaventiililausekkeesta”, jonka nojalla voidaan poiketa näistä säännöistä, jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan. Nämä säännöt muodostavat näin ollen joustavat puitteet lainvalinnalle. Vastaavasti ne sallivat tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, käsitellä yksittäisiä tapauksia asianmukaisella tavalla.
- (15) Vaikka tekopaikan lakia (*lex loci delicti commissi*) sovelletaan sopimukseen perustumattomien veloitteiden alalla perussääntönä miltei kaikissa jäsenvaltioissa, tämän periaatteen käytännön soveltaminen vaihtelee silloin kun tapauksen vaikutukset ulottuvat useampaan maahan. Tämä tilanne aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta lainvalinnassa.
- (16) Yhdenmukaisten sääntöjen olisi lisättävä tuomioistuinten päätösten ennakoitavuutta ja varmistettava kohtuullinen tasapaino vastuulliseksi väitetyn henkilön ja vahingonkäräjien etujen välillä. Liittymä siihen maahan, jossa väitön vahinko on aiheutunut (*lex loci damni*), saattaa kohtuulliseen tasapainoon vastuulliseksi väitetyn henkilön ja vahingonkäräjien edut, minkä lisäksi se vastaa nykyajan käsityksiä siviilioikeudellisesta vastuusta ja objektiivisen vastuun järjestelmien kehittämistä.
- (17) Sovellettava laki olisi määritettävä sen perusteella, missä vahinko aiheutuu, riippumatta siitä, missä maassa tai maissa välilliset seuraukset voivat ilmetä. Näin ollen henkilö- tai omaisuusvahingon tapauksessa maan, jossa vahinko aiheutuu, olisi oltava se maa, jossa henkilö tai omaisuus vahingoittui.
- (18) Tämän asetuksen yleissäännön olisi oltava ”*lex loci damni*”, josta säädetään 4 artiklan 1 kohdassa. Olisi katsottava, että 4 artiklan 2 kohta on tästä yleisperiaatteesta poikkeus, jolla luodaan erityinen liittymä siinä tapauksessa, että osapuolilla on asuinpaikkansa samassa maassa. 4 artiklan 3 kohta olisi ymmärrettävä 4 artiklan 1 ja 2 kohdan ”varaventiililausekkeena”, jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan.
- (19) Olisi vahvistettava erityissäännöt niille vahingonkorvausvastuun perustaville tapahtumille, joiden osalta osapuolten etuja ei voida saattaa kohtuulliseen tasapainoon yleissäännön avulla.
- (20) Tuotevastuuasioissa lainvalintasäännön olisi vastattava seuraaviin tavoitteisiin: pitkälle teknistyneeseen nykyaikaiseen yhteiskuntaan liittyvien riskien oikeudenmukainen jakaminen, kuluttajien terveyden suojeleminen, innovatiivisuuteen kannustaminen, vääristymättömän kilpailun varmistaminen ja kaupankäynnin helpottaminen. Näiden tavoitteiden kannalta tasapainoiseen ratkaisuun päästään luomalla liittymien asteittainen järjestelmä, jota täydentää ennakoitavuuslauseke. Ensimmäinen huomioon otettava tekijä on sen maan laki, jossa vahingonkäräjällä oli asuinpaikkansa vahingon aiheutuessa, jos tuotetta markkinoitiin kyseisessä valtiossa. Asteittaisen järjestelmän muut tekijät otetaan käyttöön, jos tuotetta ei markkinoitu kyseisessä maassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 2 kohdan soveltamista sekä mahdollisuutta selvästi läheisempään liittymään johonkin toiseen valtioon.
- (21) Jäljempänä oleva 6 artiklan erityissääntö ei ole poikkeus 4 artiklan 1 kohdan yleissäännöstä vaan pikemminkin sen selvennys. Vilpillisen kilpailun osalta lainvalintasäännön olisi suojattava kilpailijoita, kuluttajia ja suurta yleisöä yleensä sekä varmistettava markkinatalouden moitteeton toiminta. Liittymä sen maan lakiin, jonka kilpailutilanteeseen tai kuluttajien yhteisiin etuihin asia vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa, yleensä toteuttaa nämä tavoitteet.
- (22) Kilpailun rajoittamisesta johtuvien sopimukseen perustumattomien veloitteiden, joista säädetään 6 artiklan 3 kohdassa, olisi katettava sekä kansallisen että yhteisön kilpailulainsäädännön rikkomukset. Tällaisiin sopimukseen perustumattomiin veloitteisiin olisi sovellettava sen maan lakia, jonka markkinoihin rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa. Jos rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa useamman kuin yhden maan markkinoihin, kantajan, joka hakee vahingonkorvausta vastaajan asuinpaikan tuomioistuimessa, olisi voitava tietyissä tapauksissa valintansa mukaan perustaa vaatimuksensa sen valtion lakiin, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.
- (23) Tätä asetusta sovellettaessa kilpailun rajoittamisen käsitteen olisi katettava sellaiset yritysten väliset sopimukset, yritysten yhteenliittymien päätökset sekä yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat kiellot, joiden tarkoituksena tai seurauksena on kilpailun estyminen, rajoittuminen tai vääristyminen jäsenvaltiossa tai sisämarkkinoilla, sekä hallitsevan aseman väärinkäytön kiello jäsenvaltiossa tai sisämarkkinoilla, missä tällaiset sopimukset, päätökset, yhdenmukaistetut menettelytavat ja väärinkäytökset on kielletty perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan tai jäsenvaltion lain nojalla.
- (24) ”Ympäristövahinkojen” olisi katettava luonnonvarojen, kuten veden, maan tai ilman, haitalliset muutokset tai luonnonvaran toisen luonnonvaran tai kansalaisten hyväksi suorittamien tehtävien huonontuminen sekä elävien organismien vaihtelevuuden huonontuminen.

- (25) Ympäristövahinkojen osalta perustamissopimuksen 174 artikla, jossa määrätään, että suojelun tason olisi oltava korkea ja sen olisi perustuttava ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan olisi ryhdyttävä ennalta ehkäiseviin toimiin ja torjuttava ympäristövahingot ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava, antaa täyden oikeutuksen vahingonkäräjän suosimisen periaatteen soveltamiselle. Sen, milloin korvausta hakeva henkilö voi valita sovellettavan lain, olisi määräydyttävä sen jäsenvaltion lain mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.
- (26) Teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisen osalta olisi säilytettävä yleisesti tunnustettu *lex loci protectionis* -periaate. Tässä asetuksessa ilmaisulla 'teollis- ja tekijänoikeudet' olisi tulkittava tarkoitettavan esimerkiksi tekijänoikeutta ja siihen liittyviä oikeuksia, tietokantojen suojaa koskevaa *sui generis* -oikeutta sekä teollisoikeuksia.
- (27) Työtaistelutoimenpiteiden kuten lakon tai työsulun täsmällinen käsite vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen, ja se kuuluu kunkin jäsenvaltion sisäisten sääntöjen piiriin. Siksi asetuksen yleisperiaate on, että olisi sovellettava sen maan lakia, jossa työtaistelutoimenpide toteutettiin, ja tarkoituksena on suojella työntekijöiden ja työnantajien oikeuksia.
- (28) Jäljempänä oleva 9 artiklan työtaistelutoimenpiteitä koskeva erityissääntö ei vaikuta tällaisten toimenpiteiden toteuttamiseen liittyviin kansallisen lainsäädännön mukaisiin edellytyksiin eikä ammattiyhdistysten tai työntekijäjärjestöjen oikeudelliseen asemaan, josta on säädetty jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä.
- (29) Olisi säädettävä erityissäännöt sellaisia tapauksia varten, joissa vahinko johtuu muusta teosta kuin oikeudenloukkauksesta, esimerkiksi kun kyseessä on perusteeton etu, asiainhuolto (*negotiorum gestio*) tai sopimuksentekotuottamus (*culpa in contrahendo*).
- (30) *Culpa in contrahendo* -periaate on tätä asetusta sovellettaessa itsenäinen käsite, eikä sitä pitäisi välttämättä tulkita samoin kuin kansallisessa lainsäädännössä. Käsitteeseen olisi sisällyttävä tiedonantovelvollisuuden loukkaaminen ja sopimusneuvottelujen katkaiseminen. Jäljempänä oleva 12 artikla kattaa ainoastaan sellaiset sopimukseen perustumattomat velvoitteet, jotka liittyvät suoraan sopimuksen tekoa edeltäviin neuvotteluihin. Tämä tarkoittaa sitä, että jos sopimusta neuvoteltaessa henkilölle aiheutuu henkilövahinko, olisi sovellettava 4 artiklaa tai muita sen asiaankuuluvia säännöksiä.
- (31) Tahdon autonomian periaatteen huomioon ottamiseksi ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi osapuolten olisi saatava valita sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovellettava laki. Lakiviittauksen olisi oltava nimenomainen tai sen olisi käytävä riittävän selvästi ilmi tapaukseen liittyvistä olosuhteista. Tuomioistuimen on kunnioitettava osapuolten tahtoa vahvistaessaan, että asiasta on sovittu. Heikompia osapuolia olisi suojattava asettamalla tälle lainvalinnalle tiettyjä ehtoja.
- (32) Yleiseen etuun liittyvien näkökohtien perusteella jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat poikkeusolosuhteissa soveltaa oikeusjärjestyksen perusteisiin ja kansainvälisesti pakottaviin säännöksiin perustuvia poikkeuksia. Erityisesti sellaisen tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain säännöksen soveltamisen, joka johtaisi tapauksen olosuhteisiin tai sen jäsenvaltion, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, oikeusjärjestykseen nähden luonteeltaan liiallisiin varoittaviin tai rankaiseviin vahingonkorvauksiin ilman varsinaista korvaavaa vaikutusta, voidaan katsoa olevan vastoin tuomioistuintalvion oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*).
- (33) Tielikenneonnettomuuden uhrille maksettavaa vahingonkorvausta koskevien nykyisten kansallisten sääntöjen mukaan tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, olisi henkilövahingoista maksettavien vahingonkorvausten suuruutta määriteltessään niissä tapauksissa, joissa onnettomuus on tapahtunut muussa valtiossa kuin uhrin asuinvaltiossa, otettava huomioon kaikki yksittäisen uhrin todelliset asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien erityisesti todelliset menetykset ja kustannukset jälkihoidosta ja sairaanhoidosta.
- (34) Kohtuullisen tasapainon aikaansaamiseksi osapuolten välille on otettava asianmukaisessa määrin huomioon siinä maassa voimassa olevat turvallisuus- ja menettelysäännöt, jossa vahingon aiheuttanut teko tehtiin, myös silloin kun sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan toisen maan lakia. Turvallisuus- ja menettelysääntöjen käsitteen olisi tulkittava viittaavan kaikkiin säännöksiin, jotka liittyvät turvallisuuteen ja käyttäytymiseen, mukaan lukien esimerkiksi liikenneturvallisuutta koskevat säännöt onnettomuustapauksessa.
- (35) Olisi vältettävä lainvalintasääntöjen hajautumista useaan säädökseen ja sitä, että lainvalintasääntöjen välillä on eroavaisuuksia. Tämä asetus ei kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta sisällyttää erityisiin asioihin liittyen yhteisön säännöksiin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyviä lainvalintasääntöjä.
- Tämän asetuksen ei tulisi vaikuttaa muiden sellaisten säädösten soveltamiseen, joissa annetaan säännöksiä, joiden tarkoituksena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, siltä osin kuin niitä ei voida soveltaa yhdessä tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti määräytyvän lain kanssa. Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain soveltaminen ei saisi rajoittaa yhteisön säädöksissä, kuten tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä")⁽¹⁾, säänneltyä tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta.

(1) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) Koska jäsenvaltioiden on noudatettava tekemiään kansainvälisiä sitoumuksia, tämä asetus ei saisi vaikuttaa kansainvälisiin yleissopimuksiin, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on osapuolena, kun tämä asetus annetaan. Sääntöjen sisällön tuntemisen helpottamiseksi komission olisi julkaistava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella Euroopan unionin virallisessa lehdessä luettelo asiaa koskevista yleissopimuksista.
- (37) Komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen menettelyistä ja edellytyksistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioilla olisi oikeus neuvotella ja tehdä omasta puolestaan kolmansien maiden kanssa yksittäis- ja poikkeustapauksissa alakohtaisia asioita koskevia sopimuksia, joihin sisältyy määräyksiä sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista.
- (38) Tämän asetuksen tavoitetta ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (39) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (40) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,
2. Tätä asetusta ei sovelleta:
- a) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat perhesuhteista tai sellaisista suhteista, joilla niihin sovellettavan lain mukaan on vastaavia vaikutuksia, elatusvelvollisuus mukaan luettuna;
- b) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat aviopuolisoiden varallisuussuhteista, varallisuussuhteista sellaisissa parisuhteissa, joilla niihin sovellettavan lain mukaan on vastaavia vaikutuksia kuin avioliitolla, taikka testamentista tai perimyksestä;
- c) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat vekseleistä, shekeistä tai nimennäisvelkakirjoista taikka muista juoksevista arvopapereista, siltä osin kuin kyseisiin muihin juokseviin arvopapereihin liittyvät velvoitteet johtuvat niiden siirtokelpoisuudesta;
- d) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat yhtiöitä tai muita yhteisöjä tai yhteenliittymiä koskevasta laista, kun kyse on esimerkiksi yhtiöiden tai muiden yhteisöjen tai yhteenliittymien perustamisesta rekisteröimällä tai muulla tavoin, oikeuskelpoisuudesta tai oikeustoimikelpoisuudesta, sisäisistä järjestelyistä tai purkautumisesta, niiden toimihenkilöiden tai osakkaiden henkilökohtaisesta vastuusta yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän veloista tai tilintarkastajilla lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisessa yhtiötä tai sen osakkaita kohtaan olevasta henkilökohtaisesta vastuusta;
- e) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat vapaaehtoisesti perustetun trustin (omaisuusmassan) perustajien, trustin hoitajan ja trustin edunsaajien välisistä suhteista;
- f) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat ydinvahingosta;
- g) sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksesta, esimerkiksi kunnianloukkauksesta.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan määrättäessä sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia siviili- ja kauppa-oikeuden alalla. Asetusta ei sovelleta erityisesti vero- eikä tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*acta iure imperii*).

2 artikla

Sopimukseen perustumattomat velvoitteet

1. Tässä asetuksessa vahingolla tarkoitetaan kaikkia vahingonkorvausvastuun perustavasta tapahtumasta, perusteettomasta edusta, asiainhuollosta (*negotiorum gestio*) tai sopimuksentekotuottamuksesta (*culpa in contrahendo*) johtuvia seurauksia.
2. Tätä asetusta sovelletaan myös todennäköisesti ilmeneviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin.

3. Tässä asetuksessa viittaus:
- a) vahingon aiheuttaneeseen tapahtumaan kattaa myös todennäköisesti sattuvat vahingon aiheuttavat tapahtumat; ja
- b) vahinkoon kattaa myös todennäköisesti aiheutuvan vahingon.

3 artikla

Universaalinen soveltaminen

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan riippumatta siitä, onko se jonkin jäsenvaltion laki.

II LUKU

VAHINGONKORVAUSVASTUUN PERUSTAVA TAPAHTUMA

4 artikla

Yleissääntö

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, sopimukseen perustumattomaan veloitteeseen, joka johtuu vahingonkorvausvastuun perustavasta tapahtumasta, sovelletaan sen maan lakia, jossa vahinko aiheutuu, riippumatta siitä, missä maassa vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui, ja siitä, missä maassa tai maissa tuon tapahtuman välilliset seuraukset ilmenevät.
2. Jos vastuulliseksi väitettyllä henkilöllä ja vahingonkärsijällä on molemmilla asuinpaikkansa samassa maassa, kun vahinko aiheutuu, sovelletaan tämän maan lakia.
3. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia. Selvästi läheisempi liittymä toiseen maahan voi perustua erityisesti osapuolten väliseen ennestään olemassa olevaan suhteeseen, kuten sopimukseen, joka liittyy läheisesti kyseiseen vahingonkorvausvastuun perustavaan tapahtumaan.

5 artikla

Tuotevastuu

1. Rajoittamatta sitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, tuotteen aiheuttamasta vahingosta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan veloitteeseen sovelletaan:
- a) sen maan lakia, jossa vahingonkärsijällä oli asuinpaikkansa vahingon tapahtuessa, jos tuote oli saatettu markkinoille kyseisessä maassa, tai elleivät nämä ehdot täyty;
- b) sen maan lakia, josta tuote hankittiin, jos tuote oli saatettu markkinoille kyseisessä maassa, tai elleivät nämäkään ehdot täyty;

- c) sen maan lakia, jossa vahinko tapahtui, jos tuote oli saatettu markkinoille kyseisessä maassa.

Kuitenkin sovelletaan sen maan lakia, jossa on vastuulliseksi väitetyn henkilön asuinpaikka, jos hän ei ole voinut kohtuudella ennakoita tuotteen tai samantyyppisen tuotteen saattamista markkinoille siinä maassa, jonka lakia sovelletaan a, b tai c alakohdan nojalla.

2. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy 1 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia. Selvästi läheisempi liittymä toiseen maahan voi perustua erityisesti osapuolten väliseen ennestään olemassa olevaan suhteeseen, kuten sopimukseen, joka liittyy läheisesti kyseiseen vahingonkorvausvastuun perustavaan tapahtumaan.

6 artikla

Vilpillinen kilpailu ja vapaata kilpailua rajoittavat toimet

1. Sopimukseen perustumattomaan veloitteeseen, joka johtuu vilpillisestä kilpailusta, sovelletaan sen maan lakia, jonka kilpailutilanteeseen tai kuluttajien yhteisiin etuihin asia vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa.
2. Kun vilpillinen kilpailu vaikuttaa ainoastaan yksittäisen kilpailijan etuihin, sovelletaan 4 artiklaa.
3. a) Kilpailun rajoittamisesta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan veloitteeseen sovelletaan sen maan lakia, jonka markkinoihin rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa.
- b) Jos rajoittaminen vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa useamman kuin yhden maan markkinoihin, kantaja, joka hakee vahingonkorvausta vastaajan asuinpaikan tuomioistuimessa, voi sen sijaan valintansa mukaan perustaa vaatimuksensa sen valtion lakiin, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, edellyttäen, että kilpailun rajoittaminen, josta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan veloitteeseen vaatimus perustuu, vaikuttaa välittömästi ja huomattavalla tavalla kyseisen jäsenvaltion markkinoihin. Jos kantaja hakee edellä mainitussa tuomioistuimessa tuomioistuinten toimivaltaa koskevien sääntöjen mukaisesti vahingonkorvausta useammalta kuin yhdeltä vastaajalta, kantaja voi perustaa vaatimuksensa sen valtion lakiin, jossa mainittu tuomioistuin sijaitsee, ainoastaan sikäli kuin kilpailun rajoittaminen, johon kutakin vastaajaa vastaan nostettu kanne perustuu, vaikuttaa välittömästi ja huomattavalla tavalla myös sen jäsenvaltion markkinoihin, jossa tuomioistuin sijaitsee.

4. Tämän artiklan nojalla sovellettavasta laista ei voi poiketa 14 artiklan nojalla tehdyllä sopimuksella.

7 artikla

Ympäristövahinko

Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu ympäristövahingosta tai tällaisen vahingon aiheuttamista henkilö- tai omaisuusvahingoista, sovelletaan 4 artiklan 1 kohdan nojalla määräyttyvää lakia, jollei vahingonkorvauksen hakija perusta vaatimustaan sen maan lakiin, jossa vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui.

8 artikla

Teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaaminen

1. Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamisesta, sovelletaan sen maan lakia, jonka osalta suojaa vaaditaan.

2. Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu Euroopan yhteisön yhtenäisen teollis- ja tekijänoikeuden loukkaamisesta, sovelletaan niiden kysymysten osalta, joihin ei sovelleta asiaa koskevaa yhteisön välinettä, sen maan lakia, jossa oikeutta loukkaava teko tehtiin.

3. Tämän artiklan nojalla sovellettavasta laista ei voida poiketa 14 artiklan nojalla tehdyllä sopimuksella.

9 artikla

Työtaistelutoimenpiteet

Rajoittamatta sitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka liittyy työntekijän tai työnantajan asemassa olevan henkilön tai ammatillisia etuja ajavien järjestöjen vastuuseen vahingoista, jotka ovat syntyneet käynnissä olevista tai toteutetuista työtaistelutoimenpiteistä, sovelletaan sen maan lakia, jossa työtaistelutoimenpide toteutetaan tai toteutettiin.

III LUKU

**PERUSTEETON ETU, ASIAINHUOLTO (NEGOTIORUM GESTIO)
JA SOPIMUKSENKOTUOTTAMUS (CULPA IN
CONTRAHENDO)**

10 artikla

Perusteeton etu

1. Jos sellainen sopimukseen perustumaton velvoite, joka johtuu perusteettomasta edusta, mukaan lukien aiheuttomasti suoritettujen maksujen vastaanottaminen, koskee tuohon perusteettomaan etuun läheisesti liittyvää osapuolten välistä oikeudellista suhdetta, kuten sopimus- tai vahingonkorvaussuhdetta, siihen sovelletaan tätä suhdetta koskevaa lakia.

2. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 kohdan perusteella ja osapuolten asuinpaikka on samassa maassa, kun perusteettoman edun aiheuttanut tapahtuma sattuu, sovelletaan tämän maan lakia.

3. Kun sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 tai 2 kohdan perusteella, sovelletaan sen maan lakia, jossa perusteeton etu syntyi.

4. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että perusteettomasta edusta johtuva sopimukseen perustumaton velvoite liittyy 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia.

11 artikla

Asiainhuolto (Negotiorum gestio)

1. Jos toisen henkilön asioihin liittyvästä, ilman asianmukaista valtuutusta tehdystä asiainhuollosta johtuva sopimukseen perustumaton velvoite koskee osapuolten välistä sopimus- tai vahingonkorvaussuhdetta, joka liittyy läheisesti tuohon asiainhuollosta johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, sovelletaan tätä suhdetta koskevaa lakia.

2. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 kohdan perusteella ja osapuolten asuinpaikka on samassa maassa, kun vahingon aiheuttanut tapahtuma sattuu, sovelletaan tämän maan lakia.

3. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 tai 2 kohdan perusteella, sovelletaan sen maan lakia, jossa asiainhuolto suoritettiin.

4. Jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että toisen henkilön asioihin liittyvästä, ilman asianmukaista valtuutusta tehdystä asiainhuollosta johtuva sopimukseen perustumaton velvoite liittyy 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia.

12 artikla

Sopimuksentekotuottamus (Culpa in contrahendo)

1. Ennen sopimuksen tekoa tapahtuneista neuvotteluista johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan, riippumatta siitä, tehtiinkö sopimus tosiasiallisesti vai ei, lakia, jota sovelletaan sopimukseen tai jota olisi sovellettu sopimukseen, jos se olisi tehty.

2. Jos sovellettavaa lakia ei voida määrittää 1 kohdan perusteella, sovelletaan:

a) sen maan lakia, jossa vahinko sattuu, riippumatta siitä, missä maassa vahingon aiheuttanut tapahtuma sattui, ja siitä, missä maassa tai maassa kyseisen tapahtuman välilliset seuraukset ilmenivät; tai

b) jos osapuolten asuinpaikka on vahingon aiheuttaneen tapahtuman sattumishetkellä samassa maassa, sovelletaan kyseisen maan lakia; tai

c) jos kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista ilmenee, että ennen sopimuksen tekoa tapahtuneista neuvotteluista johtuva sopimukseen perustumaton velvoite liittyy a ja b alakohdassa tarkoitettua maata selvästi läheisemmin johonkin toiseen maahan, sovelletaan tämän toisen maan lakia.

13 artikla

8 artiklan soveltaminen

Tätä lukua sovellettaessa 8 artiklaa sovelletaan teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamisesta johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin.

IV LUKU

VALINNANVAPAAUS

14 artikla

Valinnanvapaus

1. Osapuolet voivat sopia siitä, mitä lakia sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan:

a) vahingon aiheuttaneen tapahtuman jälkeen tehtävällä sopimuksella;

tai

b) jos kaikki osapuolet harjoittavat kaupallista toimintaa, myös ennen vahingon aiheuttanutta tapahtumaa vapaasti neuvotellulla sopimuksella.

Lakiviittauksen on oltava nimenomainen tai sen on käytävä riittävän selvästi ilmi tapaukseen liittyvistä olosuhteista eikä se saa rajoittaa kolmansien oikeuksia.

2. Jos kaikki vahingon aiheuttaneen tapahtuman sattumishetkellä tilanteeseen liittyvät asiaankuuluvat seikat liittyvät toiseen maahan kuin siihen, jonka laki on valittu, se, että osapuolet valitsevat jonkin maan lain, ei rajoita niiden kyseisen toisen maan lain säännösten soveltamista, joista ei voi sopimuksin poiketa.

3. Jos kaikki vahingon aiheuttaneen tapahtuman sattumishetkellä tilanteeseen liittyvät asiaankuuluvat seikat liittyvät yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, se, että osapuolet valitsevat sovellettavaksi muun kuin jonkin jäsenvaltion lain, ei rajoita yhteisön oikeuden sellaisten säännösten, joista ei voi sopimuksin poiketa, soveltamista soveltuviin tapauksiin sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuin on kyseessä.

V LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖT

15 artikla

Sovellettavan lain soveltamisala

Sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen tämän asetuksen nojalla sovellettavan lain mukaisesti määräytyvät erityisesti:

a) vastuun peruste ja laajuus, mukaan lukien niiden henkilöiden määrittäminen, joiden voidaan katsoa olevan vastuussa tekemistään teoista;

b) vastuusta vapautumisen perusteet sekä vastuun rajoittaminen ja jakautuminen;

c) vahingon tai vaaditun hyvityksen olemassaolo, luonne ja arviointi;

d) toimenpiteet, jotka tuomioistuin voi prosessioikeutensa mukaisen toimivaltansa puitteissa toteuttaa vahingon aiheutumisen estämiseksi tai lopettamiseksi tai sen varmistamiseksi, että vahinko korvataan;

e) se, voidaanko oikeus vaatia vahingonkorvausta tai hyvitystä siirtää edelleen, mukaan lukien siirtyminen perintönä;

f) henkilöt, joilla on oikeus korvaukseen henkilökohtaisesti kärsimästään vahingosta;

g) vastuu jonkun muun henkilön teoista;

h) se, miten velvoitteen voi saada lakkaamaan, sekä vanhentumista ja määräajan menettämistä koskevat säännöt, mukaan lukien vanhentumisajan tai määräajan alkaminen, katkaiseminen ja keskeyttäminen.

16 artikla

Kansainvälisesti pakottavat säännökset

Tämän asetuksen säännökset eivät estä soveltamasta niitä tuomioistuinvallion lain säännöksiä, joita asianomaisessa tilanteessa on ehdottomasti sovellettava riippumatta sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen muutoin sovellettavasta laista.

17 artikla

Turvallisuus- ja menettelysäännöt

Arvioitaessa väitetysti vastuussa olevan henkilön menettelyä on tosiasiakysymyksenä ja aina tapauksen mukaan otettava huomioon vastuun aiheuttaneen tapahtuman sattumispaikassa ja sattumishetkellä voimassa olleet turvallisuutta ja menettelyä koskevat säännöt.

18 artikla

Suora kanne vastuussa olevan vakuutusenantajaa vastaan

Vahingonkärsijä voi esittää vaatimuksensa suoraan korvausvastuussa olevan henkilön vakuutusenantajaa vastaan, jos näin säädetään sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovellettavassa laissa tai vakuutus sopimukseen sovellettavassa laissa.

19 artikla

Saatavan siirtyminen

Jos henkilöllä (velkoja) on sopimukseen perustumaton saatava toiselta henkilöltä (velallinen) ja jos kolmas henkilö on velvollinen suorittamaan tai on tämän velvollisuuden täyttääkseen suorittanut maksun velkojalle, tähän kolmannen henkilön velvoitteeseen sovellettavan lain perusteella määräytyy, onko kolmannella henkilöllä oikeus ja missä määrin käyttää niitä oikeuksia, jotka velkojalla oli velallista kohtaan näiden välisiin suhteisiin sovellettavan lain mukaan.

20 artikla

Useampi vahingonaiheuttaja

Jos velkojalla on saatavaa useilta velallisilta, jotka ovat vastuussa samasta saatavasta, ja yksi velallisista on jo suorittanut saatavan kokonaan tai osittain, tämän velallisen oikeus vaatia korvausta muilta velallisilta määräytyy sen lain mukaan, jota sovelletaan tämän velallisen sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin velkojaa kohtaan.

21 artikla

Muoto

Sopimukseen perustumatonta velvoitetta koskeva yksipuolinen oikeustoimi on muodoltaan pätevä, jos se täyttää sen lain muotovaatimukset, jota sovelletaan kyseiseen sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, tai sen maan lain muotovaatimukset, jossa oikeustoimi tehdään.

22 artikla

Todistustaakka

1. Tämän asetuksen nojalla sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovellettavaa lakia sovelletaan siltä osin kuin siihen sisältyy sääntöjä sopimukseen perustumattomia velvoitteita koskevista oikeudellisista oletamista tai todistustaakan jakautumisesta.

2. Oikeustoimen toteennäyttämiseksi voidaan käyttää kaikkia tuomioistuimen lain mukaisia todistuskeinoja tai sellaisen 21 artiklassa tarkoitetun lain mukaisia todistuskeinoja, jonka mukaan oikeustoimi on muodoltaan pätevä, edellyttäen, että todistuskeinon käyttäminen on mahdollista asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa.

VI LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Asuinpaikka

1. Yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän asuinpaikalla tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa sen keskushallinnon sijaintipaikkaa.

Kun vahingon aiheuttava tapahtuma sattuu tai vahinko aiheutuu sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan toiminnan yhteydessä, asuinpaikkana pidetään sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan sijaintipaikkaa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa elinkeinotoimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön asuinpaikalla tarkoitetaan hänen päätoimipaikkaansa.

24 artikla

Takaisin- ja edelleenviittauksen (renvoi) poissulkeminen

Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava tietyn maan lakia, sovelletaan kyseisessä maassa voimassa olevia oikeussääntöjä kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä lukuun ottamatta.

25 artikla

Usean oikeusjärjestelmän valtiot

1. Jos valtioon kuuluu useita hallinnollisia alueita, joilla kullakin on omat sopimukseen perustumattomia velvoitteita koskevat oikeussääntönsä, tämän asetuksen nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä kutakin hallinnollista aluetta pidetään maana.

2. Jäsenvaltio, johon kuuluvilla eri hallinnollisilla alueilla on omat sopimukseen perustumattomia velvoitteita koskevat oikeussääntönsä, ei ole velvollinen soveltamaan tätä asetusta, jos lainvalinta tapahtuu yksinomaan tällaisten hallinnollisten alueiden oikeussääntöjen välillä.

26 artikla

Tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteet

Tämän asetuksen mukaan määräytyvän lain säännöstä voidaan kieltäytyä soveltamasta ainoastaan, jos soveltaminen on selvästi vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

27 artikla

Suhde muihin yhteisön säännöksiin

Tämä asetus ei vaikuta sellaisten yhteisön säännösten soveltamiseen, joilla säännellään sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyvää lainvalintaa erityisissä asioissa.

28 artikla

Suhde voimassa oleviin kansainvälisiin yleissopimuksiin

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisten kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joiden osapuolina on tätä asetusta annettaessa yksi tai useampi jäsenvaltio ja joilla säännellään sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin liittyvää lainvalintaa.

2. Tällä asetuksella on kuitenkin jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Yleissopimusluettelo

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 11 päivänä heinäkuuta 2008 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleissopimuksista. Tämän päivämäärän jälkeen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisten yleissopimusten irtisanomisista.

2. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kuuden kuukauden kuluessa vastaanottamisesta:

- i) luettelon 1 kohdassa tarkoitettuja yleissopimuksista;
- ii) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja irtisanomisia.

30 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio antaa viimeistään 20 päivänä elokuuta 2011 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen mukauttamiseksi. Kertomukseen on sisällyttävä:

- i) tutkimus niistä vaikutuksista, jotka liittyvät siihen, miten vieraan valtion lakia käsitellään eri oikeusjärjestyksissä, sekä

siitä, missä määrin jäsenvaltioiden tuomioistuimet käytännössä soveltavat vieraan valtion lakia tämän asetuksen mukaisesti;

- ii) tutkimus tämän asetuksen 28 artiklan soveltamisen vaikutuksista tieliikenneonnettomuuksissa sovellettavaa lakia koskevan 4 päivänä toukokuuta 1971 hyväksytyyn Haagin yleissopimuksen osalta.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisista johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevan alan tilanteesta, lehdistönvapautteen ja tiedotusvälineiden ilmaisuvapautteen sekä yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 95/46/EY ⁽¹⁾ liittyvät lainvalintakäytännöt huomioon ottaen.

31 artikla

Ajallinen soveltaminen

Tätä asetusta sovelletaan vahinkoja aiheuttaviin tapahtumiin, jotka sattuvat tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

32 artikla

Soveltamispäivä

Tätä asetusta sovelletaan 11 päivästä tammikuuta 2009 alkaen, lukuun ottamatta 29 artiklaa, jota sovelletaan 11 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä heinäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Komission lausuma uudelleentarkastelulausekkeesta (30 artikla)

Euroopan parlamentin ja neuvoston pyynnöstä komissio toimittaa Rooma II -asetuksen 30 artiklan puitteissa viimeistään joulukuussa 2008 tutkimuksen yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisista johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevan alan tilanteesta. Komissio ottaa huomioon kaikki tilanteeseen liittyvät näkökohdat ja ryhtyy tarvittaessa asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Komission lausuma tieliikenneonnettomuuksista

Komissio on tietoinen jäsenvaltioissa noudatettujen käytäntöjen erilaisuudesta tieliikenneonnettomuuden uhreille maksettavien vahingonkorvausten suuruuden osalta, ja se on valmis tutkimaan erityisiä ongelmia, joita liikenneonnettomuuteen muussa jäsenvaltiossa kuin vakinaisessa asuinjäsenvaltiossaan joutuvat EU:ssa asuvat henkilöt kohtaavat. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ennen vuoden 2008 loppua tutkimuksen kaikista mahdollisuuksista, mukaan lukien vakuutuksiin liittyvät, parantaa rajatyöntekijöiden uhrien asemaa, ja tarvittaessa laatii sen pohjalta myöhemmin vihreän kirjan.

Komission lausuma suhtautumisesta vieraan valtion lainsäädäntöön

Tietoisena jäsenvaltioissa noudatettujen käytäntöjen erilaisuudesta suhtautumisessa vieraan valtion lainsäädäntöön komissio julkaisee viimeistään neljän vuoden kuluttua Rooma II -asetuksen voimaantulosta ja joka tapauksessa niin pian kuin mahdollista Haagin ohjelman tavoitteiden saavuttamista koskevan laaja-alaisen tutkimuksen vieraan valtion lainsäädännön soveltamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla jäsenvaltioiden tuomioistuimissa. Komissio on myös tarvittaessa valmis ryhtymään asianmukaisiin toimiin.
